

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2006/C 131/01	Sag C-255/02: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. februar 2006 — Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd. mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, London) (Sjette momsdirektiv — artikel 2, nr. 1, artikel 4, stk. 1 og 2, artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1 — økonomisk virksomhed — levering af goder — tjenesteydelser — misbrug — transaktioner gennemført alene med det formål at opnå en afgiftsfordel)	1
2006/C 131/02	Sag C-419/02: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. februar 2006 — BUPA Hospitals Ltd, Goldsborough Developments Ltd mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division)) (Sjette momsdirektiv — artikel 10, stk. 2 — momsens forfald — betaling af afdrag — forudbetalinger for fremtidige leveringer af medicinalvarer og proteser)	2
2006/C 131/03	Sag C-152/03: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. februar 2006 — Hans-Jürgen Ritter-Coulais, Monique Ritter-Coulais mod Finanzamt Germersheim (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (Skattelovgivning — indkomstskat — EØF-traktatens artikel 48 (senere EF-traktatens artikel 48 EF, efter ændring nu artikel 39 EF) — nationale bestemmelser, der begrænser hensyntagen til negative lejeindtægter fra faste ejendomme beliggende på en anden medlemsstats område)	2
2006/C 131/04	Sag C-223/03: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. februar 2006 — University of Huddersfield Higher Education Corporation mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, Manchester) (Sjette momsdirektiv — artikel 2, nr. 1, artikel 4, stk. 1 og 2, artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1 — økonomisk virksomhed — levering af goder — tjenesteydelser — transaktioner gennemført alene med det formål at opnå en afgiftsfordel)	3

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 131/05	Sag C-232/03: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland (Traktatbrud — arbejdstagere — fri bevægelighed — brug af køretøjer indregistreret i udlandet og stillet til rådighed for arbejdstageren af arbejdsgiveren, der er bosiddende i udlandet)	3
2006/C 131/06	Sag C-253/03: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. februar 2006 — CLT-UFA SA mod Finanzamt Köln-West (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (Etableringsfrihed — skattelovgivning — skat af selskabers overskud)	4
2006/C 131/07	Sag C-286/03: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. februar 2006 — Silvia Hosse mod Land Salzburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof) (Social sikring af vandrende arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 4, stk. 2b — særlige ikke-bidragpligtige ydelser — østrigsk ydelse, hvis formål er at sikre mod risikoen for plejebenhov — kvalifikation af ydelsen og bopælskravets forenelighed med forordning nr. 1408/71 — den forsikredes ydelsesberettigede pårørende)	4
2006/C 131/08	Sag C-323/03: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — forordning (EØF) nr. 3577/92 — cabotagesejlads — anvendelighed på passagertransporttjenester på ría de Vigo — administrativ koncession på 20 år tildelt en enkelt erhvervsdrivende — forenelighed — mulighed for at indgå kontrakter om offentlig tjeneste eller pålægge forpligtelser til offentlig tjeneste — fastfrysingsklausul (eller »standstill-klausul»)	5
2006/C 131/09	Forenede sager C-346/03 og C-529/03: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. februar 2006 — Giuseppe Atzeni, Francesco Attori og Giuseppe Ignazio Boi mod Regione autonoma della Sardegna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Cagliari, Tribunale ordinario di Cagliari) (Statsstøtte — beslutning 97/612/EF — lån på gunstige vilkår til landbrugsbedrifter — artikel 92, stk. 2, litra b), og stk. 3, litra a) og c), i EF-traktaten [efter ændring nu artikel 87, stk. 2, litra b), og stk. 3, litra a) og c), EF] — formaliteten — hjemmel — berettiget forventning)	5
2006/C 131/10	sag C-371/03: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. marts 2006 — Siegfried Aulinger mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Köln) (Udenrigs- og sikkerhedspolitik — fælles handelspolitik — forbud mod handel med Republikkerne Serbien og Montenegro — forordning (EØF) nr. 1432/1992 — personbefordring)	6
2006/C 131/11	Sag C-513/03: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. februar 2006 — Héritiers de M.E.A. van Hilten-van der Heijden mod Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's-Hertogenbosch) (Kapitalbevægelser — EF-traktatens artikel 73 B, stk. 1 (nu artikel 56, stk. 1, EF) — arveafgift — retlig fiktion, hvorefter en statsborger i en medlemsstat, som er afgået ved døden inden ti år efter at have forladt denne stat, anses for at have haft bopæl i staten på tidspunktet for sin død — tredjelande)	6
2006/C 131/12	Sag C-535/03: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. marts 2006 — Unitymark Ltd, North Sea Fishermen's Organisation, The Queen mod Department for Environment, Food and Rural Affairs. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)) (Fiskeri — torsk — begrænsning af fiskeriindsatsen — bomtrawl med åbent grej — proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 131/13	Sag C-546/03: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — Fællesskabernes egne indtægter — EF-toldkodeksen — procedurer for opkrævning af importafgifter og eksportafgifter — forsinket betaling af egne indtægter vedrørende disse afgifter og manglende betaling af morarenter)	8
2006/C 131/14	sag C-3/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. marts 2006 — Poseidon Chartering BV mod Marianne Zeeschip VOF, Albert Mooij, Sjoerdije Sijswerda, Gerrit Schram (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Utrecht) (Direktiv 86/653/EØF — selvstændige handelsagenter — begrebet handelsagent — afslutning og forlængelse af én enkelt kontrakt igennem flere år)	8
2006/C 131/15	sag C-65/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — Euratom-traktaten — anvendelsesområde — direktiv 89/618/Euratom — sundhedsbeskyttelse — ioniserende stråling — anvendelse af kerneenergi til militære formål — reparation af en atomdrevet ubåd)	9
2006/C 131/16	Sag C-122/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union (Kommissionens beføjelser — nærmere vilkår for udøvelsen af gennemførelsesbeføjelser — gennemførelse af Forest Focus-programmet)	9
2006/C 131/17	Sag C-137/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2006 — Amy Rockler mod Försäkringskassan, tidligere Riksförsäkringsverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Regeringsrätten) (Arbejdskraftens frie bevægelighed — tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber — børnepasningsydelse — hensyntagen til perioder, hvorunder arbejdstageren var tilsluttet De Europæiske Fællesskabers fælles sygeforsikringsordning)	10
2006/C 131/18	Sag C-177/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 85/374/EØF — produktansvar — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — manglende opfyldelse — artikel 228 EF — økonomiske sanktioner — delvis opfyldelse af dommen under sagen)	10
2006/C 131/19	Sag C-185/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2006 — Ulf Öberg mod Försäkringskassan, länskontoret Stockholm, tidligere Stockholms läns allmänna försäkringskassa. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Länsrätten i Stockholms län) (Arbejdskraftens frie bevægelighed — tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber — børnepasningsydelse — hensyntagen til perioder, hvorunder arbejdstageren var tilsluttet De Europæiske Fællesskabers fælles sygeforsikringsordning)	11
2006/C 131/20	Sag C-201/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. februar 2006 — Belgische Staat mod Molenbergnatie NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen) (EF-toldkodeksen — efteropkrævning af import- og eksportafgifter — pligt til at underrette debitor om afgiftsbeløbets størrelse, så snart det er bogført, og før udløbet af en frist på tre år, regnet fra datoen for toldskyldens opståen — begrebet »en passende fremgangsmåde«)	11
2006/C 131/21	Sag C-205/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — fri bevægelighed for arbejdstagere — ansættelse i den offentlige forvaltning — undladelse af at tage hensyn til anciennitet og erhvervs erfaring opnået i en anden medlemsstats offentlige forvaltning — artikel 39 EF — artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1612/68)	12

2006/C 131/22	Sag C-206/04 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. marts 2006 — Müllhens GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — risiko for forveksling — ordmærket ZIRH — indsigelse rejst af indehaveren af EF-varemærket SIR) 13	13
2006/C 131/23	Sag C-209/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — engsnarre — det særligt beskyttede område, nationalparken Lauteracher Ried — udelukkelse af lokaliteterne Soren og Gleggen-Köblern — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter — procedure vedrørende en anlægsplan eller et anlægsprojekt — procedure vedrørende fastlæggelse af vejføring for en motortrafikvej — procedure vedrørende vurderingen af indvirkningen på miljøet — tilsidesættelse af procedureforskrifterne i forbindelse med anlægsprojektet for motortrafikvej S 18 i Østrig — tidsmæssig anvendelse af direktiv 92/43) 13	13
2006/C 131/24	sag C-210/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. marts 2006 — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate mod FCE Bank plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione) (Sjette momsdirektiv — artikel 2 og 9 — fast forretningssted — et ikke-hjemmehørende selskab — retsforhold — aftale om fordeling af omkostninger — OECD's modeloverenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning — begrebet »afgiftspligtig person« — levering af tjenesteydelser mod vederlag — administrativ praksis) 14	14
2006/C 131/25	sag C-234/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. marts 2006 — Rosmarie Kapferer mod Schlank & Schick GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Innsbruck) (Retternes kompetence i civile retlige sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — fortolkning af artikel 15 — kompetence i sager om forbrugeraftaler — gevinsttilsagn — vildledende reklame — retsafgørelse om kompetence — retskraft — genoptagelse i anden instans — retssikkerhed — fællesskabsrettens forrang — artikel 10 EF) 14	14
2006/C 131/26	Sag C-237/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. marts 2006 — Enirisorse SpA mod Sotacarbo SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale civile e penale di Cagliari) (Statsstøtte — artikel 87 EF og 88 EF — begrebet »støtte« — en offentlig virksomhed som kapitaldeltager i en privat virksomhed — ret til at udtræde mod forudgående frasigelse af enhver ret til selskabskapitalen) 15	15
2006/C 131/27	Sag C-293/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. marts 2006 — Beemsterboer Coldstore Services BV mod Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Amsterdam) (Efteropkrævning af import- eller eksportafgifter — artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 2913/92 — tidsmæssig anvendelse — ordning vedrørende administrativt samarbejde med myndighederne i et tredjeland — begrebet »ukorrekt certifikat« — bevisbyrde) 15	15
2006/C 131/28	Sag C-294/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2006 — Carmen Sarkatzis Herrero mod Instituto Madrileño de la Salud (Imasalud) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social de Madrid) (Direktiv 76/207/EØF — ligebehandling af mænd og kvinder — barselsorlov — adgang til tjenestemandskarrieren — midlertidigt ansat på barselsorlov, der opnår fast stilling efter at have fået adgang til en udvælgelsesprøve — beregning af anciennitet) 16	16

2006/C 131/29	Sag C-332/04: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 85/337/EØF som ændret ved direktiv 97/11/EF — vurdering af projekters indvirkning på miljøet — samspillet mellem forhold, der kan påvirkes direkte eller indirekte — forpligtelse til offentliggørelse af indvirkningserklæringen — vurdering begrænset til urbane anlægsprojekter, der er beliggende uden for byzoner — projekt vedrørende opførelse af et fritidscenter i Paterna) 17	17
2006/C 131/30	Sag C-421/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. marts 2006 — Matratzen Concord AG mod Hukla Germany SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Barcelona) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 3, stk. 1, litra b) og c), i direktiv 89/104/EØF — registreringshindringer — artikel 28 EF og 30 EF — frie varebevægelser — foranstaltning med tilsvarende virkning — begrundelse — beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret — nationalt ordmærke registreret i en medlemsstat — varemærke, der består af et ord, der er hentet fra sproget i en anden medlemsstat, hvor det er uden fornødent særpræg og/eller beskrivende for de varer, for hvilke varemærket er søgt registreret) 17	17
2006/C 131/31	sag C-436/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. marts 2006, straffesag mod Léopold Henri van Esbroeck (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België) (Konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen — artikel 54 og 71 — princippet ne bis in idem — anvendelse ratione temporis — begrebet »samme strafbare handlinger« — indførsel og udførsel af euforiserende stoffer, der er genstand for strafferetlig forfølgning i forskellige kontraherende stater) 18	18
2006/C 131/32	Sag C-441/04: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. februar 2006 — A-Punkt Schmuckhandels GmbH mod Claudia Schmidt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Klagenfurt) (Frie varebevægelser — artikel 28 EF og 30 EF — foranstaltninger med tilsvarende virkning — dørsalgsvirk-somhed — salg af sølvsmykker — forbud) 18	18
2006/C 131/33	Sag C-455/04: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Euro-pæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — direktiv 2001/55/EF — asylpolitik — massetilstrømning af fordrevne personer — midlertidig beskyt-telse — minimumsstandarder — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 19	19
2006/C 131/34	sag C-465/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. marts 2006 — Honeyvem Informazioni Commerciali Srl mod Mariella De Zotti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione) (Selvstændige handelsagenter — direktiv 86/653/EØF — handelsagenters ret til godtgørelse ved kontraktforholdets ophør) 19	19
2006/C 131/35	Sag C-471/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. februar 2006 — Finanzamt Offenbach am Main-Land mod Keller Holding GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (Etableringsfrihed — selskabsskat — et moderselskabs ret til fradrag for udgifter, som vedrører dets kapitalandele — manglende fradragsret for finansieringsudgifter, der har økonomisk sammenhæng med skattefrit udbytte — udbytte udloddet af et indirekte datterselskab, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat end moderselskabet) 20	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 131/36	Sag C-491/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. februar 2006 — Dollond & Aitchison Ltd mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, Manchester) (EF-toldkodeks — toldværdi — importtold — varer leveret af et selskab etableret på Jersey og tjenesteydelser udført i Det Forenede Kongerige)	20
2006/C 131/37	sag C-499/04: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. marts 2006 — Hans Werhof mod Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Düsseldorf) (Overførsel af virksomheder — direktiv 77/187/EØF — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — kollektiv overenskomst, som finder anvendelse på overdrageren og arbejdstageren på tidspunktet for overførslen)	21
2006/C 131/38	Sag C-500/04: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. februar 2006 — Proxxon GmbH mod Oberfinanzdirektion Köln (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf) (Tarifiering — skruenøgler til brug i hånden og topnøglehoveder)	21
2006/C 131/39	Sag C-518/04: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — artsbeskyttelse)	22
2006/C 131/40	Sag C-3/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2006 — Gaetano Verdoliva mod J.M. Van der Hoeven BV, Banco di Sardegna, San Paolo IMI SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte d'appello di Cagliari) (Bruxelles-konventionen — afgørelse, der tillader fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden kontraherende stat — manglende eller ikke-forskriftsmæssig forkyndelse — afgørelse, der er kommet til kendskab — søgsmålsfrist)	23
2006/C 131/41	Sag C-43/05: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	23
2006/C 131/42	Sag C-46/05: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (Traktatbrud — direktiv 2000/79/EF — arbejdsvilkår — tilrettelæggelse af arbejdstiden — mobile arbejdstagere i civil luftfart — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	24
2006/C 131/43	Sag C-59/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. februar 2006 — Siemens A/G mod Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH (VIPA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof) (Tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 84/450/EØF og 97/55/EF — sammenlignende reklame — utilbørlig udnyttelse af anseelsen af en konkurrents karakteristiske kendetegn)	24
2006/C 131/44	Sag C-94/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. marts 2006 — Emsland-Stärke GmbH mod Landwirtschaftskammer Hannover (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht) (Fælles landbrugspolitik — forordning (EF) nr. 97/95 — præmier, der betales til stivelsesproducerende virksomheder — betingelser — sanktioner — forholdsmæssighed — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser)	25
2006/C 131/45	Sag C-114/05: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. marts 2006 — Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie mod Société Gillan Beach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État) (Moms — stedet for de afgiftspligtige transaktioner — fiskalt tilknytningsmoment — ydelser udført under sejlsportsudstillinger)	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 131/46	Sag C-133/05: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Traktatbrud — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	26
2006/C 131/47	Sag C-174/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. marts 2006 — Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Natuur en Milieu mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven) (Markedsføringstiladelse for plantebeskyttelsesmidler — direktiv 91/414/EØF — artikel 8 — aktivt stof benævnt »aldicarb« — gyldigheden af artikel 2, stk. 1, nr. 3, i beslutning 2003/199/EF)	26
2006/C 131/48	Sag C-310/05: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrudssøgsmål — direktiv 2001/95/EF — produktsikkerhed i almindelighed — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	27
2006/C 131/49	Sag C-60/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerisches Landessozialgericht den 3. februar 2006 — Grete Schleppe mod Deutsche Rentenversicherung Oberbayern	27
2006/C 131/50	Sag C-80/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Novara den 10. februar 2006 — Carp Snc di L. Moleri e V. Corsi, Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamenti mod Ecorad Srl	28
2006/C 131/51	Sag C-97/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Madrid den 20. februar 2006 — Navicon, S.A. mod Administración del Estado	28
2006/C 131/52	Sag C-115/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Berlin den 28. februar 2006 — Annette Radke mod Achterberg Service GmbH & Co. KG	29
2006/C 131/53	Sag C-119/06: Sag anlagt den 28. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	29
2006/C 131/54	Sag C-136/06: Sag anlagt den 10. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta	30
2006/C 131/55	Sag C-137/06: Sag anlagt den 10. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	30
2006/C 131/56	Sag C-138/06: Sag anlagt den 10. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	30
2006/C 131/57	Sag C-152/06: Sag anlagt den 21. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	31
2006/C 131/58	Sag C-153/06: Sag anlagt den 21. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	31

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 131/59	Sag C-154/06: Sag anlagt den 21. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	32
2006/C 131/60	Sag C-156/06: Sag anlagt den 23. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	32
2006/C 131/61	Sag C-157/06: Sag anlagt den 23. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	32
2006/C 131/62	Sag C-159/06: Sag anlagt den 23. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	33
2006/C 131/63	Sag C-160/06: Sag anlagt den 24. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	33
2006/C 131/64	Sag C-167/06 P: Appel iværksat den 29. marts 2006 af Ermioni Komninou, Grigorios Ntokos, Donatos Pappas, Vassilios Pappas, Aristidis Pappas, Eleftheria Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Alexandra Ntokou, Fotios Dimitriou, Zoi Dimitriou, Petros Bolosis, Despina Bolosi, Konstantinos Bolosis og Thomas Bolosis til prøvelse af kendelse afsagt den 13. januar 2006 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-42/04 — Komninou m.fl. mod Kommissionen	34
2006/C 131/65	Sag C-172/06: Sag anlagt den 31. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	35
2006/C 131/66	Sag C-176/06 P: Appel iværksat den 5 april 2006 af Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH og Stadtwerke Uelzen GmbH til prøvelse af dom afsagt den 26. januar 2006 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-92/02, Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH og Stadtwerke Uelzen GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG og Hamburgische Electricitäts-Werke AG	35
	RETTEEN I FØRSTE INSTANS	
2006/C 131/67	Afdelingernes sammensætning	37
2006/C 131/68	Sag T-279/02: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. april 2006 — Degussa mod Kommissionen (»Konkurrence — artikel 81 EF — karteller — metioninmarkedet — en enkelt og fortløbende overtrædelse — retningslinjer for beregning af bøder — overtrædelsens alvor og varighed — samarbejde under den administrative procedure — artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62 — uskyldsformodning«)	37
2006/C 131/69	sag T-351/02: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. april 2006 — Deutsche Bahn mod Kommissionen (»Statsstøtte — klage fra en konkurrent — direktiv 92/81/EØF — punktafgifter på mineralolier — mineralolier, der anvendes som motorbrændstof til luftfartøjer — fritagelse for punktafgiften — skrivelse fra Kommissionen til klageren — annulationssøgsmål — formaliteten — anfægtelig retsakt — forordning (EF) nr. 659/1999 — statsstøttebegrebet — tilregnelser til staten — ligebehandling«)	37
2006/C 131/70	Sag T-17/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. april 2006 — Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke mod Kommissionen (»Statsstøtte — rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder — støttens nødvendighed«)	38

2006/C 131/71	Sag T-309/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. april 2006 — Camòs Grau mod Kommissionen (»Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)'s efterforskning af ledelsen og finansieringen af Institut for Forbindelser mellem Europa og Latinamerika (IRELA) — eventuel interessekonflikt hos en efterforsker — fjernelse af efterforskningsholdet — indvirkning på efterforskningens forløb og indholdet af undersøgelsesrapporten — afsluttende undersøgelsesrapport — annullationssøgsmål — formaliteten — erstatningssøgsmål — formaliteten«)	38
2006/C 131/72	sag T-344/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. april 2006 — Saiwa mod KHIM (»EF-varemærker — ansøgning om et figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »SELEZIONE ORO Barilla« — indsigelse — de ældre ordmærker ORO og ORO SAIWA — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — afvisning af indsigelsen«)	39
2006/C 131/73	Sag T-202/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. april 2006 — Madaus mod KHIM (»EF-varemærker — indsigelsessag — ældre internationalt ordmærke ECHINACIN — ansøgning om ECHINAID som EF-ordmærke — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)	39
2006/C 131/74	Sag T-388/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. april 2006 — Kachakil Amar mod KHIM (EF-varemærker — figurmærke, der har form som en langstrakt lineær figur afsluttet med en trekant — afslag på registrering — mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg opnået ved brug)	40
2006/C 131/75	Sag T-2/04 R: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 30. marts 2006 — Korkmas m.fl. mod Kommissionen (Formaliteten — annullationssøgsmål — retsakt, der kan anfægtes ved et søgsmål — Kommissionens stiltiende afvisning af at forelægge Rådet et forslag — passivitetssøgsmål — undladelse der kan være genstand for et søgsmål — undladelse af at fremlægge Rådet et forslag — skønsbeføjelse — påbud)	40
2006/C 131/76	Sag T-398/05 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 4. april 2006 — Tesoka mod Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (»Særlige rettergangsformer — uforløst at træffe afgørelse«)	40
2006/C 131/77	sag T-20/06: Sag anlagt den 11. januar 2006 — Grammatikopoulos mod KHIM	41
2006/C 131/78	Sag T-85/06: Sag anlagt den 8. marts 2006 — General Química m.fl. mod Kommissionen	41
2006/C 131/79	Sag T-89/06: Sag anlagt den 15. marts 2006 — Lebard mod Kommissionen	42
2006/C 131/80	Sag T-93/06: Sag anlagt den 23. marts 2006 — Mühlens mod KHIM	43
2006/C 131/81	Sag T-95/06: Sag anlagt den 21. marts 2006 — Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana mod EF-Sortsmyndigheden (CPVO)	43
2006/C 131/82	sag T-97/06: Sag anlagt den 29. marts 2006 — Neoperl mod KHIM	44
2006/C 131/83	Sag T-98/06: Sag anlagt den 28. marts 2006 — Fédération nationale du Crédit agricole mod Kommissionen	44

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 131/84	Sag T-104/06: Sag anlagt den 3. april 2006 — SPM mod Kommissionen	45
2006/C 131/85	Sag T-109/06: Sag anlagt den 12. april 2006 — Vodafone España og Vodafone Group mod Kommissionen	46
2006/C 131/86	Sag T-112/06: Sag anlagt den 7. april 2006 — Inter-IKEA mod KHIM	46
2006/C 131/87	sag T-113/06: Sag anlagt den 10. april 2006 — Fjord Seafood Norway m.fl. mod Rådet	47
2006/C 131/88	Sag T-114/06: Sag anlagt den 14. april 2006 — GLOBE mod Kommissionen	48
2006/C 131/89	Sag T-118/06: Sag anlagt den 12. april 2006 — Zuffa mod KHIM	48
2006/C 131/90	Sag T-125/06: Sag anlagt den 3. maj 2006 — Centro Studi A. Manieri mod Rådet	49
	RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER	
2006/C 131/91	Sag F-30/06: Sag anlagt den 13. marts 2006 — Hanot mod Kommissionen	50
2006/C 131/92	Sag F-31/06: Sag anlagt den 13. marts 2006 — Perez-Minayo Barroso og Pino mod Kommissionen	50
2006/C 131/93	Sag F-32/06: Sag anlagt den 17. marts 2006 — De la Cruz m.fl. mod Det Europæiske Arbejdsmiljø-agentur	51
2006/C 131/94	Sag F-33/06: Sag anlagt den 21. marts 2006 — Campoli mod Kommissionen	52
2006/C 131/95	Sag F-36/06: Sag anlagt den 5. april 2006 — Martin Magone mod Kommissionen	52
2006/C 131/96	Sag F-37/06: Sag anlagt den 10. april 2006 — Strack mod Kommissionen	53
2006/C 131/97	Sag F-39/06: Sag anlagt den 11. april 2006 — Chassagne mod Kommissionen	53
2006/C 131/98	Sag F-41/06: Sag anlagt den 12. april 2006 — Marcuccio mod Kommissionen	54
2006/C 131/99	Sag F-42/06: Sag anlagt den 13. april 2006 — Sundholm mod Kommissionen	54
<hr/>		
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Oplysninger</i>	
2006/C 131/100	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 121 af 20.5.2006	55

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. februar 2006 — Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd. mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, London)

(Sag C-255/02) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 2, nr. 1, artikel 4, stk. 1 og 2, artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1 — økonomisk virksomhed — levering af goder — tjenesteydelser — misbrug — transaktioner gennemført alene med det formål at opnå en afgiftsfordel)

(2006/C 131/01)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

VAT and Duties Tribunal, London

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd

Sagsøgt: Commissioners of Customs & Excise

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — VAT & Duties Tribunal, London — fortolkning af Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — transaktioner, som udføres udelukkende med den hensigt at opnå en afgiftsfordel — transaktioner uden selvstændigt erhvervsmæssigt formål

Konklusion

- 1) Transaktioner som de i hovedsagen omhandlede udgør leveringer af goder eller tjenesteydelser og økonomisk virksomhed i den forstand, hvori disse udtryk er anvendt i artikel 2, nr. 1, artikel 4, stk. 1 og 2, artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, når de opfylder de objektive kriterier, som disse begreber er baseret på, selv om de gennemføres alene med det formål at opnå en afgiftsfordel, uden erhvervsmæssigt sigte i øvrigt.
- 2) Sjette direktiv skal fortolkes således, at det ikke giver afgiftspligtige personer ret til at fradrage indgående merværdiafgift, når de transaktioner, der begrunder denne ret, udgør et misbrug.

Konstatering af et misbrug kræver for det første, at de omhandlede transaktioner — selv om de betingelser formelt er overholdt, der er fastsat i de relevante bestemmelser i sjette direktiv og i den nationale lovgivning til gennemførelse af direktivet — ville indebære opnåelse af en afgiftsfordel, som det ville stride mod formålet med disse bestemmelser at tildele. For det andet skal det tillige fremgå af en samlet række objektive omstændigheder, at hovedformålet med de omhandlede transaktioner er at opnå en afgiftsfordel.
- 3) Når der er konstateret et misbrug, skal de transaktioner, der indgår heri, omdefineres med henblik på at retablere den situation, der ville have foreligget, hvis de transaktioner, der udgør dette misbrug, ikke var blevet foretaget.

⁽¹⁾ EFT C 233 af 28.9.2002.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. februar 2006 — BUPA Hospitals Ltd, Goldsborough Developments Ltd mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division))

(Sag C-419/02) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 10, stk. 2 — momsens forfald — betaling af afdrag — forudbetalinger for fremtidige leveringer af medicinalvarer og proteser)

(2006/C 131/02)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: BUPA Hospitals Ltd, Goldsborough Developments Ltd

Sagsøgte: Commissioners of Customs & Excise

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Chancery Division) — fortolkning af Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — begreberne »levering af et gode« og »økonomisk virksomhed« — aftaler mellem selskaber om levering af farmaceutiske produkter og proteser, der alene er rettet mod at opnå en skattefordel

Konklusion

Artikel 10, stk. 2, andet afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, omfatter ikke forudbetalinger som de i hovedsagen omhandlede, hvorved et samlet beløb betales for goder, der er angivet efter art i en liste, som til enhver tid kan ændres ved gensidig aftale mellem køber og sælger, og fra hvilken køber eventuelt kan udvælge varer, på grundlag af en aftale, som han til enhver tid ensidigt kan opsigte, hvorefter han får tilbagebetalt hele den del af forudbetalingen, som ikke er udnyttet.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 8.2.2003.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. februar 2006 — Hans-Jürgen Ritter-Coulais, Monique Ritter-Coulais mod Finanzamt Germersheim (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof)

(Sag C-152/03) ⁽¹⁾

(Skattelovgivning — indkomstskat — EØF-traktatens artikel 48 (senere EF-traktatens artikel 48 EF, efter ændring nu artikel 39 EF) — nationale bestemmelser, der begrænser hensyntagen til negative lejeindtægter fra faste ejendomme beliggende på en anden medlemsstats område)

(2006/C 131/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Hans-Jürgen Ritter-Coulais, Monique Ritter-Coulais

Sagsøgt: Finanzamt Germersheim

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 43 EF og 56 EF — national ordning vedrørende beskatning af indtægter hos fysiske personer, der begrænser fradragsretten for tab som følge af udlejning af fast ejendom eller anvendelse af det såkaldte negative progressionsforbehold på disse tab til alene at gælde for tab fra goder, der ligger inden for det nationale territorium.

Konklusion

EØF-traktatens artikel 48 (senere EF-traktatens artikel 48, efter ændring nu artikel 39 EF) skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede, der ikke tillader fysiske personer, som opbeholder lønindtægter i en medlemsstat, hvor de er undergivet ubegrænset skattepligt, med henblik på fastsættelsen af skatteprocenten for de nævnte indtægter i denne stat at anmode om medregning af tab af lejeindtægt knyttet til et hus til boligformål, som de personligt anvender til dette formål, og som er beliggende i en anden medlemsstat, hvorimod positive lejeindtægter knyttet til et sådant hus ville kunne medregnes.

⁽¹⁾ EUT C 158 af 5.7.2003.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. februar 2006 — University of Huddersfield Higher Education Corporation mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, Manchester)

(Sag C-223/03) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 2, nr. 1, artikel 4, stk. 1 og 2, artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1 — økonomisk virksomhed — levering af goder — tjenesteydelser — transaktioner gennemført alene med det formål at opnå en afgiftsfordel)

(2006/C 131/04)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Parter i hovedsagen

Sagsøger: University of Huddersfield Higher Education Corporation

Sagsøgt: Commissioners of Customs & Excise

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — VAT and Duties Tribunal, Manchester — fortolkning af Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — begrebet levering af afgiftspligtige goder og tjenesteydelser — begrebet økonomisk virksomhed — lejekontrakt overdrages med det ene formål at opnå en afgiftsmæssig besparelse

Konklusion

Transaktioner som de i hovedsagen omhandlede udgør leveringer af goder eller tjenesteydelser og økonomisk virksomhed i den forstand, hvori disse udtryk er anvendt i sjette direktivs artikel 2, nr. 1, artikel 4, stk. 1 og 2, artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, når de opfylder de objektive kriterier, som disse begreber er baseret på, selv om de alene gennemføres med det formål at opnå en afgiftsfordel, uden noget erhvervmæssigt sigte i øvrigt.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 6.9.2003.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-232/03) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — arbejdstagere — fri bevægelighed — brug af køretøjer indregistreret i udlandet og stillet til rådighed for arbejdstageren af arbejdsgiveren, der er bosiddende i udlandet)

(2006/C 131/05)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Martin og I. Koskinen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland (ved Alice Guimaraes-Purokoski og T. Pynnä, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved K. Manji, som befuldmægtiget og barrister P. Whipple)

Sagens genstand

Traktatbrud — artikel 10 EF og 39 EF — betingelser, hvorunder arbejdstagere, som er bosiddende i Finland og beskæftiget i udlandet, kan anvende motorkøretøjer, som er indregistreret i udlandet, og som deres arbejdsgivere stiller til rådighed for dem

Konklusion

1) Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 39 EF

idet den forhindrer, at grænsearbejdere, som er bosiddende i Finland og beskæftiget i en anden medlemsstat, anvender firmabiler, som er stillet til rådighed for dem af deres arbejdsgivere, der er etableret i en anden medlemsstat, og som er indregistreret i denne anden medlemsstat, alene med den begrundelse, at de pågældende grænsearbejdere er bosiddende i Finland, hvortil de biler, som deres arbejdsgivere ejer, er indført

og

idet den forhindrer, at de pågældende grænsearbejdere anvender firmabiler — som er stillet til rådighed for dem af deres arbejdsgivere, der er etableret i en anden medlemsstat, og som er indregistreret i denne anden medlemsstat — til erhvervmæssige og private formål, selv om disse biler hverken er bestemt til fortrinsvis varig anvendelse i Finland eller faktisk anvendes på denne måde, alene med den begrundelse, at disse arbejdstagere er bosiddende i Finland, hvortil de biler, som deres arbejdsgivere ejer, er indført.

2) I øvrigt frifindes Republikken Finland.

- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.
- 4) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 184 af 2.8.2003.

omhandlede, i forhold til den samlede skattesats, som ville have fundet anvendelse ved udlodning af overskud fra et datterselskab til sit moderselskab.

(¹) EUT C 200 af 23.8.2003.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. februar 2006 — CLT-UFA SA mod Finanzamt Köln-West (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof)

(Sag C-253/03) (¹)

(Etableringsfrihed — skattelovgivning — skat af selskabers overskud)

(2006/C 131/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CLT-UFA SA

Sagsøgt: Finanzamt Köln-West

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF) og af EF-traktatens artikel 58 (nu artikel 48 EF) — national lovgivning om beskatning af selskabers overskud — beskatning af faste driftsteder — beskatning af overskud i filialer af udenlandske aktieselskaber med en højere sats end den, der finder anvendelse på beskatning af overskud i datterselskaber, når dette udloddes til udenlandske moderselskaber.

Konklusion

- 1) EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF) og EF-traktatens artikel 58 (nu artikel 48 EF) er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som med hensyn til en filial af et selskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat, foreskriver en skattesats for overskud i denne filial, som er højere end skattesatsen for overskud i et datterselskab af et sådant selskab, når dette datterselskab udlodder sit overskud fuldt ud til sit moderselskab.
- 2) Det tilkommer den nationale ret at vurdere, hvilken skattesats der skal anvendes på overskud i en filial som den i hovedsagen

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. februar 2006 — Silvia Hosse mod Land Salzburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof)

(Sag C-286/03) (¹)

(Social sikring af vandrende arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 4, stk. 2b — særlige ikke-bidragspligtige ydelser — østrigsk ydelse, hvis formål er at sikre mod risikoen for plejebenhov — kvalifikation af ydelsen og bopælskravets forenelighed med forordning nr. 1408/71 — den forsikredes ydelsesberettigede pårørende)

(2006/C 131/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Silvia Hosse

Sagsøgt: Land Salzburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 4, stk. 2b, og artikel 19 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT L 28, s. 1), samt af Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97 — lovgivning i en delstat (Salzburg), hvorefter retten til ydelser, der dækker risikoen for plejebenhov for så vidt angår et handicappet barn, der er familiemedlem til en arbejdstager, er underlagt et bopælskrav — begrebet særlig ikke-bidragspligtig ydelse — fortolkning af artikel 7 i Rådets forordning nr. 1612/68 (EØF) af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467) — social fordel

Konklusion

- 1) En plejeydelse som den, der er fastsat i Salzburger Pflegegeldgesetz, udgør ikke en særlig ikke-bidragsspligtig ydelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 4, stk. 2b, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, men en ydelse i anledning af sygdom i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningens artikel 4, stk. 1, litra a).
- 2) Et familiemedlem til en arbejdstager, der er beskæftiget i delstaten Salzburg, og som er bosat sammen med sin familie i Tyskland, kan kræve, at den kompetente institution på det sted, hvor arbejdstageren er beskæftiget — såfremt den pågældende opfylder de øvrige betingelser for tildeling — udbetaler en plejeydelse som den, der udredes i medfør af Salzburger Pflegegeldgesetz, som en kontantydelse i anledning af sygdom i henhold til artikel 19 i forordning nr. 1408/71, for så vidt som familiemedlemmet ikke er berettiget til en tilsvarende ydelse i medfør af lovgivningen i den stat, på hvis område den pågældende er bosat.

(¹) EUT C 226 af 20.9.2003.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-323/03) (¹)

(Traktatbrud — forordning (EØF) nr. 3577/92 — cabotage-sejlads — anvendelighed på passagertransporttjenester på ría de Vigo — administrativ koncession på 20 år tildelt en enkelt erhvervsdrivende — forenelighed — mulighed for at indgå kontrakter om offentlig tjeneste eller pålægge forpligtelser til offentlig tjeneste — fastfrysningssklausul (eller »standstill-klausul«))

(2006/C 131/08)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved I. Martínez del Peral og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved L. Fraguas Gadea og J.M. Rodríguez Cárcamo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 1, 4, 7 og 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden

for søtransport i medlemsstaterne (cabotage-sejlads) (EFT L 364, s. 7) og af EF-traktaten — national lovgivning, der gør det muligt at tildele søtransporttjenester på ría de Vigo i en periode på 20 år til en enkelt erhvervsdrivende, og hvorved der fastsættes en mere restriktiv ordning, som endvidere er undergivet offentlige tjenesteydelsesforpligtelser

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, 4 og 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotage-sejlads), idet det har opretholdt en ordning:
 - der gør det muligt at give koncession på søtransporttjenester på ría de Vigo til en enkelt erhvervsdrivende i en periode på 20 år, og som bestemmer, at et af tildelingskriterierne for denne koncession er erfaring med transport på nævnte ría
 - der giver mulighed for, at sæsontransporttjenesterne med øerne eller de regelmæssige transporttjenester mellem havnene på fastlandet pålægges offentlige tjenesteydelsesforpligtelser
 - der ikke har været forelagt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, før den blev vedtaget.

2) Kongeriget Spanien frifindes i øvrigt.

3) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 239 af 4.10.2003.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. februar 2006 — Giuseppe Atzeni, Francesco Attori og Giuseppe Ignazio Boi mod Regione autonoma della Sardegna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Cagliari, Tribunale ordinario di Cagliari)

(Forenede sager C-346/03 og C-529/03) (¹)

(Statsstøtte — beslutning 97/612/EF — lån på gunstige vilkår til landbrugsbedrifter — artikel 92, stk. 2, litra b), og stk. 3, litra a) og c), i EF-traktaten [efter ændring nu artikel 87, stk. 2, litra b), og stk. 3, litra a) og c), EF] — formaliteten — hjemmel — berettiget forventning)

(2006/C 131/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Cagliari, Tribunale ordinario di Cagliari

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Giuseppe Atzeni, Francesco Atzori og Giuseppe Ignazio Boi

Sagsøgt: Regione autonoma della Sardegna

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Cagliari, Tribunale ordinario di Cagliari — gyldigheden af Kommissionens beslutning 97/612/EF af 16. april 1997, hvorved den støtte, som den selvstyrende region Sardinien (Italien) har ydet til visse landbrugsbedrifter, erklæres ugyldig (EFT L 248, s. 27)

Konklusion

Undersøgelsen af Kommissionens beslutning 97/612/EF af 16. april 1997 om støtte ydet af regionen Sardinien (Italien) i landbrugssektoren har intet frembragt, der kan rejse tvivl om beslutningens gyldighed.

(¹) EUT C 264 af 1.11.2003.
EUT C 71 af 20.3.2004.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. marts 2006 — Siegfried Aulinger mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Köln)

(sag C-371/03) (¹)

(Udenrigs- og sikkerhedspolitik — fælles handelspolitik — forbud mod handel med Republikkerne Serbien og Montenegro — forordning (EØF) nr. 1432/1992 — personbefordring)

(2006/C 131/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Siegfried Aulinger

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Köln — fortolkning af artikel 1, litra d), i Rådets forordning

(EØF) nr. 1432/92 af 1. juni 1992 om forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikkerne Serbien og Montenegro (EFT L 151, s. 4) — spørgsmål om forbud mod at befordre personer til og fra grænsen til Serbien og Montenegro

Konklusion

Artikel 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 1432/92 af 1. juni 1992 om forbud mod handel mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikkerne Serbien og Montenegro skal fortolkes således, at erhvervs mæssig personbefordring ind og ud af Republikkerne Serbien og Montenegro, udført som trafik med benyttelse af flere transportmidler, var forbudt.

Ved trafik med benyttelse af flere transportmidler skal forstås personbefordring ind og ud af embargoområdet via et samarbejde mellem en virksomhed, der er hjemmehørende i en af Fællesskabets medlemsstater, og en anden, der er hjemmehørende i embargoområdet, hvor førstnævnte virksomhed udfører transporten til eller fra et område ved grænsen og sidstnævnte den videre transport ind i eller ud af embargoområdet (med omstigning).

(¹) EUT C 289 af 29.11.2003.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. februar 2006 — Héritiers de M.E.A. van Hilten-van der Heijden mod Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's-Hertogenbosch)

(Sag C-513/03) (¹)

(Kapitalbevægelser — EF-traktatens artikel 73 B, stk. 1 (nu artikel 56, stk. 1, EF) — arveafgift — retlig fiktion, hvorefter en statsborger i en medlemsstat, som er afgået ved døden inden ti år efter at have forladt denne stat, anses for at have haft bopæl i staten på tidspunktet for sin død — tredjelande)

(2006/C 131/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Héritiers de M.E.A. van Hilten-van der Heijden

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — *Gerechthof te 's-Hertogenbosch* — fortolkning af artikel 57, stk. 1, EF, artikel 58, stk. 3, EF og erklæring (nr. 7), der er knyttet som bilag til Maastricht-traktatens slutakt, ad artikel 58 (tidligere artikel 73 D) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab — arveafgiftsbestemmelse i en medlemsstat, hvorefter en statsborger i medlemsstaten, som har haft bopæl i medlemsstaten og er afgået ved døden inden ti år efter at have forladt statens område, anses for at være hjemmehørende i staten med henblik på arveafgift — statsborger, der har bopæl i et tredjeland på det tidspunkt, hvor han afgår ved døden.

Konklusion

EF-traktatens artikel 73 B (nu artikel 56 EF) skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede, hvorefter arven efter en statsborger fra denne stat, som er flyttet til udlandet og mindre end ti år efter fraflytningen er afgået ved døden, beskattes, som om denne statsborger havde beholdt sin bopæl i medlemsstaten, dog med ret til en nedsættelse svarende til de arveafgifter, der er opkrævet i andre stater.

(¹) EUT C 85 af 3.4.2004.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. marts 2006 — *Unitymark Ltd, North Sea Fishermen's Organisation, The Queen mod Department for Environment, Food and Rural Affairs*. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court))

(Sag C-535/03) (¹)

(Fiskeri — torsk — begrænsning af fiskeriindsatsen — bomtrawl med åbent grej — proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling)

(2006/C 131/12)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Unitymark Ltd, North Sea Fishermen's Organisation, The Queen

Sagsøgt: Department for Environment, Food and Rural Affairs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — gyldigheden af punkt 4, litra b), og punkt 6, litra a), i bilag XVII til Rådets forordning (EF) nr. 2341/2002 af 20. december 2002 om fastsættelse for 2003 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger (EFT L 356, s. 12) — gyldigheden af artikel 1 i Kommissionens beslutning 2003/185/EF af 14. marts 2003 om tildeling af ekstra dage til havs til medlemsstaterne ifølge bilag XVII til Rådets forordning (EF) nr. 2341/2002 — forenelighed med artikel 28, 29, 33 og 34 EF — proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling — grundlæggende ret til fri erhvervsudøvelse

Konklusion

Gennemgangen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden

— af punkt 4, litra b), og punkt 6, litra a), i bilag XVII til Rådets forordning (EF) nr. 2341/2002 af 20. december 2002 om fastsættelse for 2003 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger

— af punkt 4, litra b), og punkt 6, litra a), i samme bilag, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 671/2003 af 10. april 2003

— af artikel 1 i Kommissionens beslutning 2003/185/EF af 14. marts 2003 om tildeling af ekstra dage til havs til medlemsstaterne ifølge bilag XVII til Rådets forordning (EF) nr. 2341/2002.

(¹) EUT C 47 af 21.2.2004.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. februar 2006 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Kongeriget Spanien**

(Sag C-546/03) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — Fællesskabernes egne indtægter — EF-toldkodeksen — procedurer for opkrævning af importafgifter og eksportafgifter — forsinket betaling af egne indtægter vedrørende disse afgifter og manglende betaling af morarenter)

(2006/C 131/13)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Diaz-Llanos La Roche og G. Wilms, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved M. Muñoz Pérez, som befuldmægtiget)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Danmark (ved J. Molde, som befuldmægtiget), Republikken Finland (ved A. Guimaraes-Purokoski, som befuldmægtiget), Kongeriget Sverige (ved K. Wistrand, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — artikel 220 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) og artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 1854/89 af 14. juni 1989 om bogføring af importafgifter og eksportafgifter, der udgør en toldskyld, og om vilkårene for betaling heraf (EFT L 186, s. 1) — forsinket betaling af en del af Fællesskabernes egne indtægter i tilfælde af efteropkrævning af told — afvisning af at betale morarenter, der er påløbet som følge af forsinkelse med bogføring på Kommissionens konto

Konklusion

1) Kongeriget Spanien har

a) idet det ikke har overholdt de frister for efterfølgende bogføring af afgiftsbeløb, som følger af en toldskyld, der er fastsat i artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 1854/89 af 14. juni 1989 om bogføring af importafgifter og eksportafgifter, der udgør en toldskyld og om vilkårene for betaling heraf, og fra den 1. januar 1994, artikel 220, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, hvilket har medført en forsinkelse med overførslen af egne indtægter, og

b) idet det ikke har betalt morarenter heraf til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i henhold til artikel 11 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om

ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, og fra den 31. maj 2000, artikel 11 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter

tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til samtlige disse bestemmelser.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

3) Kongeriget Danmark, Republikken Finland og Kongeriget Sverige bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 6.3.2004.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. marts 2006 —
Poseidon Chartering BV mod Marianne Zeeschip VOF,
Albert Mooij, Sjoerdije Sijswerda, Gerrit Schram
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank
Utrecht)**

(sag C-3/04) ⁽¹⁾

(Direktiv 86/653/EØF — selvstændige handelsagenter — begrebet handelsagent — afslutning og forlængelse af én enkelt kontrakt igennem flere år)

(2006/C 131/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Utrecht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Poseidon Chartering BV

Sagsøgt: Marianne Zeeschip VOF, Albert Mooij, Sjoerdije Sijswerda, Gerrit Schram

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank Utrecht — fortolkning af artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter (EFT L 382, s. 17) — begrebet handelsagent — selvstændig mellemmand, der mod betaling af provision har forhandlet en time-charterkontrakt, samt dennes forlængelse hvert år, for et rederi

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter skal fortolkes således, at når en uafhængig mellemmand er antaget til at afslutte én enkelt kontrakt, som efterfølgende forlænges igennem flere år, følger det af kravet om en vedvarende karakter i denne bestemmelse, at denne mellemmand skal være antaget af agenturgiveren til at formidle de efterfølgende forlængelser af denne kontrakt.

(¹) EUT C 59 af 6.3.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(sag C-65/04) (¹)

(Traktatbrud — Euratom-traktaten — anvendelsesområde — direktiv 89/618/Euratom — sundhedsbeskyttelse — ioniserende stråling — anvendelse af kerneenergi til militære formål — reparation af en atomdrevet ubåd)

(2006/C 131/15)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Ström van Lier og J. Grunwald, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved C. Jackson og C. Gibbs, som befuldmægtigede, bistået af D. Wyatt, QC, og barrister S. Tromans)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Den Franske Republik (ved R. Abraham, G. de Bergues, E. Puisais og C. Jurgensen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 5, stk. 3, i Rådets direktiv 89/618/Euratom af 27. november 1989 om oplysning af befolkningen om, hvorledes den skal forholde sig, samt om sundhedsmæssige foranstaltninger i tilfælde af strålingsfare (EFT L 357, s. 31)

Konklusion

1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland frifindes.

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

3) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 94 af 17.4.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-122/04) (¹)

(Kommissionens beføjelser — nærmere vilkår for udøvelsen af gennemførelsesbeføjelser — gennemførelse af Forest Focus-programmet)

(2006/C 131/16)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C.-F. Durand og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved K. Bradley og M. Gómez-Leal), Rådet for Den Europæiske Union (ved I. Díez Parra og M. Balta, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for de andre parter i sagen: Kongeriget Spanien (ved M. Muñoz Pérez, som befuldmægtiget), Republikken Finland (ved T. Pynnä, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Annul创新ation af artikel 17, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2152/2003 af 17. november 2003 om overvågning af skovene og af miljøvekselvirkninger i Fællesskabet (Forest Focus) (EFT L 324, s. 1), i det omfang den foreskriver, at gennemførelsesforanstaltninger til Forest Focus-programmet skal vedtages efter forskriftsproceduren i henhold til artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184, s. 23) — begrænsning i forbindelse med Rådets valg af gennemførelsesprocedurer, der er foreskrevet ved afgørelse 1999/468/EF

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien og Republikken Finland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 94 af 17.4.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2006 — Amy Rockler mod Försäkringskassan, tidligere Riksförsäkringsverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Regeringsrätten)

(Sag C-137/04) (¹)

(Arbejdskraftens frie bevægelighed — tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber — børnepasningsydelse — hensyntagen til perioder, hvorunder arbejdstageren var tilsluttet De Europæiske Fællesskabers fælles sygeforsikringsordning)

(2006/C 131/17)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Regeringsrätten

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Amy Rockler

Sagsøgt: Försäkringskassan, tidligere Riksförsäkringsverket

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Regeringsrätten — fortolkning af artikel 39 EF — ret til forældreydelse («forældrapenning») — ikke taget hensyn til perioder, hvorunder arbejdstageren var omfattet af sygesikringsordningen i henhold til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber

Konklusion

EF-traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF) skal fortolkes således, at der ved anvendelsen af en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede skal tages hensyn til den periode, hvorunder en arbejdstager var omfattet af De Europæiske Fællesskabers fælles sygeforsikringsordning.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-177/04) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 85/374/EØF — produktansvar — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — manglende opfyldelse — artikel 228 EF — økonomiske sanktioner — delvis opfyldelse af dommen under sagen)

(2006/C 131/18)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Valero Jordana og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og R. Loosli, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — manglende opfyldelse af Domstolens dom af 25. april 2002 i sag C-52/00 vedrørende ukorrekt gennemførelse af Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaterne administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar (EFT L 210, s. 29) — manglende ændring af bestemmelserne i den franske code civil — påstand om fastsættelse af en tvangsbøde

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 228 EF, idet den ikke har truffet foranstaltninger til fuldstændig opfyldelse af dommen af 25. april 2002 i sagen Kommissionen mod Frankrig (sag C-52/00) for så vidt angår gennemførelsen af artikel 3, stk. 3, i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar, idet den fortsat betragter leverandøren af et defekt produkt som ansvarlig i samme omfang som producenten, når sidstnævnte ikke kan identificeres, selv om leverandøren inden for en rimelig frist har oplyst skadelidte om identiteten af den person, som har leveret produktet til ham.
- 2) Den Franske Republik betaler Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, på kontoen »Det Europæiske Fællesskabs egne indtægter«, en tvangsboøde på 31 650 EUR pr. dags forsinkelse med iværksættelse af nødvendige foranstaltninger for at sikre den hele og fuldstændige opfyldelse af dommen af 25. april 2005 i sagen Kommissionen mod Frankrig, beregnet fra afsigelsen af nærværende dom og indtil den fuldstændige opfyldelse af nævnte dom af 25. april 2002.
- 3) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 118 af 30.4.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2006 — Ulf Öberg mod Försäkringskassan, länskontoret Stockholm, tidligere Stockholms läns allmänna försäkringskassa. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Länsrätten i Stockholms län)

(Sag C-185/04) (¹)

(Arbejdskraftens frie bevægelighed — tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber — børnepasningsydelse — hensyntagen til perioder, hvorunder arbejdstageren var tilsluttet De Europæiske Fællesskabers fælles sygeforsikringsordning)

(2006/C 131/19)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Länsrätten i Stockholms län

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ulf Öberg

Sagsøgt: Försäkringskassan, länskontoret Stockholm, tidligere Stockholms läns allmänna försäkringskassa

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Länsrätten i Stockholms län — fortolkning af artikel 12, artikel 17, stk. 2, artikel 18 og 39 EF, af artikel 7, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT L 257, s. 2) samt Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS (EFT L 145, s. 4) — ret til forældredydelse (föräldrapenning) — manglende hensyntagen til den periode, hvori den pågældende har været tilsluttet Fællesskabets sygesikringsordning i henhold til bestemmelserne i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber

Konklusion

Artikel 39 EF skal fortolkes således, at der ved anvendelsen af en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede skal tages hensyn til den periode, hvorunder en arbejdstager var omfattet af De Europæiske Fællesskabers fælles sygeforsikringsordning.

(¹) EUT C 179 af 10.7.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. februar 2006 — Belgische Staat mod Molenbergnatie NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen)

(Sag C-201/04) (¹)

(EF-toldkodeksen — efteropkrævning af import- og eksportafgifter — pligt til at underrette debitor om afgiftsbeløbets størrelse, så snart det er bogført, og før udløbet af en frist på tre år, regnet fra datoen for toldskyldens opståen — begrebet »en passende fremgangsmåde«)

(2006/C 131/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgische Staat

Sagsøgt: Molenbergnatie NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van beroep te Antwerpen — fortolkning af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — tidsmæssig anvendelse — efteropkrævning af en toldskyld opstået før forordningens ikrafttræden — fortolkning af EF-toldkodeksens artikel 221 — forpligtelse til at underrette debitor om det skyldige afgiftsbeløb, så snart det er bogført, og til at foretage underretningen inden for en frist på højst tre år regnet fra datoen for toldskyldens opståen

Konklusion

- 1) Det er kun de processuelle regler i artikel 217-232 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som finder anvendelse på en opkrævning iværksat efter den 1. januar 1994 af en toldskyld, som opstod før denne dato.
- 2) Artikel 221, stk. 1, i forordning nr. 2913/92 foreskriver, at import- og eksportafgifter bogføres, før debitor underrettes om beløbets størrelse.
- 3) Ved udløbet af fristen i artikel 221, stk. 3, i forordning nr. 2913/92 forældes retten til efteropkrævning af toldskylden, jf. dog den i samme bestemmelse fastsatte undtagelse, hvilket svarer til, at selve toldskylden forældes og dermed ophører. Henset til denne hovedregel skal artikel 221, stk. 3, i modsætning til artikel 221, stk. 1 og 2, anses for en materiel regel, og den kan derfor ikke finde anvendelse på opkrævning af en toldskyld, som opstod før den 1. januar 1994. Hvis toldskylden opstod før den 1. januar 1994, kan den ikke være omfattet af forældelsesregler, som var gældende på denne dato, heller ikke selv om proceduren til opkrævning af toldskylden blev indledt efter den 1. januar 1994.
- 4) Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at vedtage særlige processuelle regler om den fremgangsmåde, hvorefter debitor skal underrettes om import- og eksportafgiftens størrelse, såfremt der gælder nationale generelle processuelle regler for, hvordan underretningen skal foretages, som sikrer, at debitor modtager passende oplysninger, og som giver denne mulighed for at varetage sine rettigheder med fuldt kendskab til sagen.

(¹) EUT C 179 af 10.7.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-205/04) (¹)

(Traktatbrud — fri bevægelighed for arbejdstagere — ansættelse i den offentlige forvaltning — undladelse af at tage hensyn til anciennitet og erhvervs erfaring opnået i en anden medlemsstats offentlige forvaltning — artikel 39 EF — artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1612/68)

(2006/C 131/21)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — artikel 39 EF og artikel 7 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467) — adgang til ansættelse i den offentlige forvaltning i Spanien — forpligtelse til for EF-borgeres vedkommende at tage hensyn til deres tidligere ansættelse i en anden medlemsstats offentlige forvaltning ved fastsættelsen af deres økonomiske rettigheder.

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 39 EF og artikel 7 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, idet det ikke har vedtaget lovbestemmelser, som udtrykkeligt foreskriver, at der ved ansættelse i den offentlige forvaltning i Spanien skal tages hensyn til EF-borgeres tidligere ansættelse i en anden medlemsstats offentlige forvaltning ved fastsættelsen af deres økonomiske rettigheder.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 168 af 26.6.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. marts 2006 — Müllhens GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-206/04 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — risiko for forveksling — ordmærket ZIRH — indsigelse rejst af indehaveren af EF-varemærket SIR)

(2006/C 131/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Müllhens GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwältin T. Schulte-Beckhausen og C. Musiol)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Laitinen og M.A. von Mühlendahl, som befuldmægtigede),

Zirh International Corp. (ved Rechtsanwalt L. Kouker)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt den 3. marts 2004 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling), Müllhens mod KHIM (sag T-355/02), hvori Retten frifandt Harmoniseringskontoret i en sag med påstand om annullation af afgørelsen om at forkaste den af indehaveren af et ældre varemærke iværksatte indsigelsessag mod registreringen af et varemærke — lighed mellem varemærkerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Müllhens GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 10.7.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-209/04) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — engsnarre — det særligt beskyttede område, nationalparken Lauteracher Ried — udelukkelse af lokaliteterne Soren og Gleggen-Köblern — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter — procedure vedrørende en anlægsplan eller et anlægsprojekt — procedure vedrørende fastlæggelse af vejføringen for en motortrafikvej — procedure vedrørende vurderingen af indvirkningen på miljøet — tilsidesættelse af procedureforskrifterne i forbindelse med anlægsprojektet for motortrafikvej S 18 i Østrig — tidsmæssig anvendelse af direktiv 92/43)

(2006/C 131/23)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. van Beek og B. Schima, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved E. Riedl, J. Müller og K. Humer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1), og artikel 6, stk. 4, sammenholdt med artikel 7, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — afgrænsning af det særligt beskyttede område Lauteracher Ried på urigtigt videnskabeligt grundlag, idet områderne »Soren« og »Gleggen-Köblern«, der er vigtige for beskyttelsen af engsnarren (*Crex crex*) og andre trækfugle, som yngler i området, fejlagtigt ikke er omfattet — tilladelse til et vejprojekt, som kan have negativ indvirkning på dette område, uden opfyldelse af de krav, som følger af artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/43/EØF

Konklusion

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, som ændret ved Kommissionens direktiv 97/49/EF af 29. juli 1997, idet den ikke har optaget lokaliteterne Soren og Gleggen-Köblern i det særligt beskyttede område i nationalparken Lauteracher Ried, hvilke lokaliteter ud fra videnskabelige kriterier, ligesom dette særligt beskyttede område, hører til de bedst egnede områder med hensyn til antal og udstrækning.

- 2) I øvrigt *frifindes Republikken Østrig.*
- 3) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Republikken Østrig bærer hver deres egne omkostninger.*

(¹) EUT C 179 af 10.4.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. marts 2006 — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate mod FCE Bank plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione)

(sag C-210/04) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 2 og 9 — fast forretningssted — et ikke-hjemmehørende selskab — retsforhold — aftale om fordeling af omkostninger — OECD's modeloverenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning — begrebet »afgiftspligtig person« — levering af tjenesteydelser mod vederlag — administrativ praksis)

(2006/C 131/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Sagsøgt: FCE Bank plc

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte suprema di cassazione, Femte Borgerlige Afdeling (Italien) — fortolkning af artikel 2, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — filial, der er organiseret som produktionsenhed, af et selskab med hjemsted i anden stat — muligheden for at anses

filialen som en selvstændig afgiftspligtig person, og at anvende armslængdeprincippet som omhandlet i OECD's modeloverenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning

Konklusion

Artikel 2, nr. 1, og artikel 9, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at et fast forretningssted, som ikke er en selvstændig juridisk enhed i forhold til det selskab med hjemsted i en anden medlemsstat, som det henhører under, og hvortil selskabet leverer tjenesteydelser, ikke skal anses for en afgiftspligtig person på grund af de omkostninger, der henføres til det i forbindelse med nævnte leveringer.

(¹) EUT C 190 af 24.7.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. marts 2006 — Rosmarie Kapferer mod Schlank & Schick GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Innsbruck)

(sag C-234/04) (¹)

(Retternes kompetence i civile retlige sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — fortolkning af artikel 15 — kompetence i sager om forbrugeraftaler — gevinsttilsagn — vildledende reklame — retsafgørelse om kompetence — retskraft — genoptagelse i anden instans — retssikkerhed — fællesskabsrettens forrang — artikel 10 EF)

(2006/C 131/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Innsbruck

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rosmarie Kapferer

Sagsøgt: Schlank & Schick GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landesgericht Innsbruck — fortolkning af artikel 10 EF — forpligtelse for en appeldomstol til at foretage en fornyet bedømmelse af en endelig retsafgørelse i første instans vedrørende kompetencen i tilfælde af tilsidesættelse af fællesskabsretten — fortolkning af artikel 15, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) — national lovgivning om beskyttelse af forbrugerne, der hjemler ret til den præmie, der fiktivt er vundet af adressaten for en vildledende reklame

Konklusion

Samarbejdsprincippet i henhold til artikel 10 EF indebærer ikke en forpligtelse for en national ret til at se bort fra nationale processuelle regler med henblik på at kunne foretage en fornyet prøvelse af en retsafgørelse, der har fået retskraft, og ophæve den, hvis den viser sig at være i strid med fællesskabsretten.

(¹) EUT C 251 af 9.10.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. marts 2006 — Enirisorse SpA mod Sotacarbo SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale civile e penale di Cagliari)

(Sag C-237/04) (¹)

(Statsstøtte — artikel 87 EF og 88 EF — begrebet »støtte« — en offentlig virksomhed som kapitaldeltager i en privat virksomhed — ret til at udtræde mod forudgående frasigelse af enhver ret til selskabskapitalen)

(2006/C 131/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale civile e penale di Cagliari

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Enirisorse SpA

Sagsøgt: Sotacarbo SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Cagliari — fortolkning af artikel 87 EF og 88, stk. 3, EF — begrebet statsstøtte — offentlig virksomhed, der har del i aktiekapitalen i en privat virksomhed — foreneligheden med artikel 43 EF og 49 EF af en national lovgivning, der tillader en sådan deltagelse

Konklusion

En national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der giver deltagerne i et statskontrolleret selskab en mulighed for som en undtagelse fra de almindelige regler at udtræde af selskabet på betingelse af, at de frasiger sig enhver ret til selskabskapitalen, kan ikke kvalificeres som statsstøtte i artikel 87 EF's forstand.

(¹) EUT C 201 af 7.8.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. marts 2006 — Beemsterboer Coldstore Services BV mod Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Amsterdam)

(Sag C-293/04) (¹)

(Efteroprævning af import- eller eksportafgifter — artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 2913/92 — tidsmæssig anvendelse — ordning vedrørende administrativt samarbejde med myndighederne i et tredjeland — begrebet »ukorrekt certifikat« — bevisbyrde)

(2006/C 131/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Beemsterboer Coldstore Services BV

Sagsøgt: Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Gerechtshof te Amsterdam — fortolkning af artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000 (EFT L 311, s. 17) — efteropkrævning af afgifter, som følger af en toldskyld, der er opstået, før forordning (EF) nr. 2700/2000 trådte i kraft, over for en importør, der har fremlagt EUR.1 oprindelsescertifikater med angivelse af en oprindelse af varerne, som ikke har kunnet fastslås ved en efterfølgende kontrol

Konklusion

- 1) Artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000, finder anvendelse på en toldskyld, som er opstået, og hvis efterfølgende opkrævning er blevet iværksat forud for sidstnævnte forordnings ikrafttræden.
- 2) Et EUR.1-varecertifikat, som er udstedt for varer, hvis oprindelse fremgår af certifikatet, men på grundlag af en efterfølgende kontrol ikke længere kan bekræftes, er et »ukorrekt certifikat« som omhandlet i artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 2700/2000.
- 3) Det tilkommer den, som påberåber sig artikel 220, stk. 2, litra b), tredje afsnit, i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 2700/2000, at fremlægge de relevante beviser til støtte for sin påstand. Det tilkommer derfor i princippet de toldmyndigheder, som gør den nævnte artikel 220, stk. 2, litra b), tredje afsnit, indledningen, gældende med henblik på efterfølgende opkrævning af told, at bevise, at udstedelsen af de ukorrekte certifikater skyldes eksportørens urigtige fremstilling af de faktiske forhold. Når det imidlertid grundet en fejl, som ene og alene skyldes eksportørens mangel på omhu, er umuligt for toldmyndighederne at føre det krævede bevis for, at EUR.1-varecertifikatet blev udstedt på basis af eksportørens korrekte eller ukorrekte fremstilling af de faktiske forhold, tilkommer det toldskyldneren at bevise, at certifikatet, der var blevet udstedt af tredjelandets myndigheder, var baseret på en korrekt fremstilling af de faktiske forhold.

(¹) EUT C 228 af 11.9.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2006 — Carmen Sarkatzis Herrero mod Instituto Madrileño de la Salud (Imsalud) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social de Madrid)

(Sag C-294/04) (¹)

(Direktiv 76/207/EØF — ligebehandling af mænd og kvinder — barselsorlov — adgang til tjenestemandskarrieren — midlertidigt ansat på barselsorlov, der opnår fast stilling efter at have fået adgang til en udvælgelsesprøve — beregning af anciennitet)

(2006/C 131/28)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carmen Sarkatzis Herrero

Sagsøgt: Instituto Madrileño de la Salud (Imsalud)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Social de Madrid — fællesskabsbestemmelserne om barselsorlov og om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse — kvinders rettigheder under barselsorlov — opnåelse af status som tjenestemand og af de til denne status knyttede rettigheder — midlertidigt ansat kvindelig medarbejder, der var på barselsorlov, da hun opnåede fast ansættelse

Konklusion

Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår er til hinder for en national lovgivning, hvorved en kvindelig arbejdstager på barselsorlov ikke tildeles de samme rettigheder som andre personer, der har bestået den samme udvælgelsesprøve, hvad angår betingelserne for adgang til tjenestemandskarrieren, idet hendes tiltrædelse er blevet udskudt til efter udløbet af denne barselsorlov, uden at varigheden af denne orlov medregnes ved beregningen af hendes ansættelsesanciennitet.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-332/04) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 85/337/EØF som ændret ved direktiv 97/11/EF — vurdering af projekters indvirkning på miljøet — samspillet mellem forhold, der kan påvirkes direkte eller indirekte — forpligtelse til offentliggørelse af indvirkningserklæringen — vurdering begrænset til urbane anlægsprojekter, der er beliggende uden for byzoner — projekt vedrørende opførelse af et fritidscenter i Paterna)

(2006/C 131/29)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Valero Jordana og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved M. Muñoz Pérez, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — ufuldstændig/ukorrekt gennemførelse af artikel 3, artikel 9, stk. 1, og punkt 10, litra b), i bilag II til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40) som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 (EFT L 73, s. 5) — manglende anvendelse af den i artikel 3, i direktiv 97/11/EF fastsatte overgangsordning — manglende vurdering af projektet om opførelse af et fritidscenter i Paterna (Valencia)

Konklusion

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat dets forpligtelser i henhold til artikel 3 i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, idet det ikke har gennemført artikel 9, stk. 1, i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 97/11, idet det ikke har overholdt overgangsordningen i henhold til artikel 3 i direktiv 97/11, idet det ikke korrekt har gennemført bestemmelserne i punkt 10, litra b), i bilag II, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 97/11, idet det ikke har anvendt proceduren om vurdering af indvirkningen på miljøet i forbindelse med projektet om opførelse af et fritidscenter i Paterna, og, idet det ikke har anvendt bestemmelserne i artikel

2, stk. 1, artikel 3, artikel 4, stk. 2, artikel 8 og artikel 9 i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 97/11.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. marts 2006 — Matratzen Concord AG mod Hukla Germany SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Barcelona)

(Sag C-421/04) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 3, stk. 1, litra b) og c), i direktiv 89/104/EØF — registreringshindringer — artikel 28 EF og 30 EF — frie varebevægelser — foranstaltning med tilsvarende virkning — begrundelse — beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret — nationalt ordmærke registreret i en medlemsstat — varemærke, der består af et ord, der er hentet fra sproget i en anden medlemsstat, hvor det er uden fornødent særpræg og/eller beskrivende for de varer, for hvilke varemærket er søgt registreret)

(2006/C 131/30)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Matratzen Concord AG

Sagsøgt: Hukla Germany SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Audiencia Provincial de Barcelona — fortolkning af artikel 30 EF — beskyttelse af den industrielle og kommercielle ejendomsret — skjult hindring for samhandelen mellem medlemsstaterne som følge af et nationalt varemærke, der består af et ord, der på en anden medlemsstats sprog betegner de berørte varer (matratzen)

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, litra b) og c), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker er ikke til hinder for, at der i en medlemsstat sker registrering som nationalt varemærke af et ord, som er hentet fra sproget i en anden medlemsstat, hvor ordet mangler fornødent særpræg eller er beskrivende i forhold til de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er søgt registreret, medmindre de berørte kundekredse i den medlemsstat, hvor varemærket søges registreret, vil være i stand til at identificere betydningen af dette ord.

(¹) EUT C 300 af 4.12.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. marts 2006, straffesag mod Léopold Henri van Esbroeck (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België)

(sag C-436/04) (¹)

(Konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen — artikel 54 og 71 — princippet *ne bis in idem* — anvendelse *ratione temporis* — begrebet »samme strafbare handlinger« — indførsel og udførsel af euforiserende stoffer, der er genstand for strafferetlig forfølgning i forskellige kontraherende stater)

(2006/C 131/31)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Part i hovedsagen

Léopold Henri van Esbroeck.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Cassatie van België — fortolkning af artikel 54 og 71 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen — *ne bis in idem*-princippet — person, der strafforfølges i en medlemsstat for illegal eksport af narkotika, selv om vedkommende, efter strafforfølgning for illegal import af narkotika i Norge, er blevet endeligt straffet i sidstnævnte stat, før Schengen-aftalen skulle anvendes af denne stat

Konklusion

1) Princippet *ne bis in idem*, der er fastsat i artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux,

Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, finder anvendelse på en straffesag, der er iværksat i en kontraherende stat vedrørende handlinger, der allerede har ført til domfældelse af den pågældende person i en anden kontraherende stat, selv om nævnte konvention endnu ikke var trådt i kraft i sidstnævnte stat på tidspunktet for den nævnte domfældelse, for så vidt som konventionen var trådt i kraft i de pågældende kontraherende stater på det tidspunkt, hvor den ret, hvorved endnu en sag blev anlagt, skulle tage stilling til betingelserne for anvendelse af princippet *ne bis in idem*.

2) Ovennævnte konventions artikel 54 skal fortolkes således, at:

- det relevante kriterium med henblik på anvendelsen af den nævnte artikel er, at de faktiske handlinger, når disse forstås som en foreliggende helhed af handlinger, der er indbyrdes uløseligt forbundne, er identiske, uanset deres retlige subsumption eller den retlige interesse, der søges beskyttet
- strafbare handlinger, som består i udførsel og indførsel af de samme euforiserende stoffer, og som forfølges strafferetligt i forskellige stater, der har tiltrådt denne konvention, som udgangspunkt skal anses for at være »samme strafbare handlinger« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i nævnte artikel 54, idet den endelige vurdering heraf tilkommer de kompetente nationale instanser.

(¹) EUT C 300 af 4.12.2004.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. februar 2006 — A-Punkt Schmuckhandels GmbH mod Claudia Schmidt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Klagenfurt)

(Sag C-441/04) (¹)

(Frie varebevægelser — artikel 28 EF og 30 EF — foranstaltninger med tilsvarende virkning — dørsalgsvirksomhed — salg af sølvsmykker — forbud)

(2006/C 131/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Klagenfurt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A-Punkt Schmuckhandels GmbH

Sagsøgt: Claudia Schmidt

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landesgericht Klagenfurt — fortolkning af artikel 28 EF og 30 EF — national lovgivning, der forbyder dørsalg af guld-, sølv- og platinsmykker

Konklusion

Artikel 28 EF er ikke til hinder for en national bestemmelse, hvorved en medlemsstat på sit område forbyder salg og indsamling af bestillinger på sølvsmykker ved dørsalg, når bestemmelsen finder anvendelse på alle de berørte erhvervsdrivende og såvel retligt som faktisk påvirker afsætningen af indenlandsk fremstillede produkter og produkter fra andre medlemsstater på samme måde. På grundlag af omstændighederne i hovedsagen tilkommer det den forelæggende ret at vurdere, om anvendelsen af den nationale bestemmelse kan hindre, at produkter fra en anden medlemsstat får adgang til markedet, eller medføre større ulemper for denne adgang for indenlandsk fremstillede produkter. Såfremt det er tilfældet, skal den forelæggende ret efterprøve, om den omhandlede foranstaltning er berettiget i et alment hensyn i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i Domstolens praksis, eller i et af formålene anført i artikel 30 EF, og om foranstaltningen står i rimeligt forhold til et sådant formål.

(¹) EUT C 314 af 18.12.2004.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-455/04) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2001/55/EF — asylpolitik — massetilstrømning af fordrevne personer — midlertidig beskyttelse — minimumsstandarder — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2006/C 131/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. O'Reilly, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved C. White)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist af Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstalt-

ninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EFT L 212, s. 12)

Konklusion

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 6 af 8.1.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. marts 2006 — Honeyvem Informazioni Commerciali Srl mod Mariella De Zotti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione)

(sag C-465/04) (¹)

(Selvstændige handelsagenter — direktiv 86/653/EØF — handelsagenters ret til godtgørelse ved kontraktforholdets ophør)

(2006/C 131/34)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Honeyvem Informazioni Commerciali Srl

Sagsøgt: Mariella De Zotti

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte suprema de cassazione — fortolkning af artikel 17 og 19 i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986, om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter (EFT L 382, s. 17) — handelsagenters ret til en godtgørelse eller en skadeserstatning efter kontraktophør

Konklusion

- 1) Artikel 19 i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter skal fortolkes således, at den godtgørelse ved kontraktforholdets ophør, som følger af anvendelsen af dette direktivs artikel 17, stk. 2, ikke i medfør af en kollektiv aftale kan erstattes af en godtgørelse, der fastsættes efter andre kriterier end dem, der er fastsat i den sidstnævnte bestemmelse, medmindre det fastslås, at anvendelsen af en sådan aftale i alle tilfælde sikrer handelsagenten en godtgørelse, der er lige så stor som eller større end den godtgørelse, der ville følge af anvendelsen af nævnte bestemmelse.
- 2) Medlemsstaterne råder, inden for de rammer, som er fastsat ved artikel 17, stk. 2, i direktiv 86/653, over et skøn, som de frit kan udøve, bl.a. under hensyn til billighedsprincippet.

(¹) EUT C 31 af 5.2.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. februar 2006 — Finanzamt Offenbach am Main-Land mod Keller Holding GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof)

(Sag C-471/04) (¹)

(Etableringsfrihed — selskabsskat — et moderselskabs ret til fradrag for udgifter, som vedrører dets kapitalandele — manglende fradragsret for finansieringsudgifter, der har økonomisk sammenhæng med skattefrit udbytte — udbytte udloddet af et indirekte datterselskab, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat end moderselskabet)

(2006/C 131/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Offenbach am Main-Land

Sagsøgt: Keller Holding GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF) samt af EF-traktatens artikel 58 og 73 B (nu artikel 48 EF og 56 EF) — beskatning af selskabers indkomst — ikke adgang til at fradrage omkostninger, der er direkte økonomisk forbundet med erhvervelsen af skattefrie indtægter — sammenhængen mellem de omkostninger, et moderselskab med hjemsted i en medlemsstat har i forbindelse med kapitalandele i et i samme medlemsstat etableret datterselskab, og udbytte, som udloddes af et datterdatterselskab, og som er skattefrit, fordi dette selskab er etableret i en anden medlemsstat

Konklusion

EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF) og artikel 31 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter finansieringsudgifter, som afholdes af et moderselskab, der er fuldt skattepligtigt i denne medlemsstat, i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i et datterselskab, ikke er fradragsberettigede, hvis disse udgifter vedrører udbytte, som er skattefrit på grund af, at det hidrører fra et indirekte datterselskab med hjemsted i en anden medlemsstat eller i en stat, som er part i den nævnte aftale, hvorimod sådanne udgifter er fradragsberettigede, hvis de vedrører udbytte, som udloddes af et indirekte datterselskab, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat som den, hvori moderselskabet har hjemsted, og som i realiteten også er skattefrit.

(¹) EUT C 19 af 22.1.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. februar 2006 — Dollond & Aitchison Ltd mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, Manchester)

(Sag C-491/04) (¹)

(EF-toldkodeks — toldværdi — importtold — varer leveret af et selskab etableret på Jersey og tjenesteydelser udført i Det Forenede Kongerige)

(2006/C 131/36)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dollond & Aitchison Ltd

Sagsøgt: Commissioners of Customs & Excise

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — VAT and Duties tribunal, Manchester — fortolkning af artikel 29 og 30 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks — toldværdi af importerede varer — kontaktlinser, der leveres pr. post af et selskab, som er etableret på et som tredjeland betragtet territorium (Øen Jersey) og tilhører et selskab, der er etableret i en medlemsstat, og som leverer tjenesteydelser vedrørende kontaktlinserne i form af undersøgelse, konsultation og efterbehandling.

Konklusion

- 1) Artikel 29 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder udgør betalingen for specificerede tjenesteydelser såsom undersøgelse, konsultation eller anmodning om service med hensyn til kontaktlinser, og for specificerede varer, bestående af de nævnte kontaktlinser, rensesker og etuier, tilsammen »transaktionsværdien« i toldkodeksens artikel 29's forstand og er derfor toldpligtige.
- 2) De principper, der er fastsat i dommen af 25. februar 1999, CPP (sag C-349/96), kan ikke anvendes direkte med henblik på fastlæggelsen af de elementer i transaktionen, som der skal tages hensyn til ved anvendelsen af toldkodeksens artikel 29.

(¹) EUT C 45 af 19.2.2005.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. marts 2006 — Hans Werhof mod Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Düsseldorf)

(sag C-499/04) (¹)

(Overførsel af virksomheder — direktiv 77/187/EØF — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — kollektiv overenskomst, som finder anvendelse på overdrageren og arbejdstageren på tidspunktet for overførslen)

(2006/C 131/37)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hans Werhof

Sagsøgt: Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — fortolkning af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 98/50/EF af 29. juni 1998 om ændring af direktiv 77/187/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagerens rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 201, s. 88) — erhververens forpligtelser med hensyn til opretholdelse af mere fordelagtige lønvilkår i henhold til en kollektiv overenskomst, som overdrageren og den ansatte var omfattet af på tidspunktet for overførslen

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter skal fortolkes således, at den, når arbejdskontrakten henviser til en kollektiv overenskomst, som overdrageren er bundet af, ikke er til hinder for, at erhververen, som ikke er part i en sådan overenskomst, ikke er bundet af kollektive overenskomster, der er indgået efter den overenskomst, som var gældende på tidspunktet for overførslen af bedriften.

(¹) EUT C 31 af 5.2.2005.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. februar 2006 — Proxxon GmbH mod Oberfinanzdirektion Köln (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf)

(Sag C-500/04) (¹)

(Tarifiering — skruenøgler til brug i hånden og topnøglehoveder)

(2006/C 131/38)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Proxxon GmbH

Sagsøgt: Oberfinanzdirektion Köln

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — fortolkning af den kombinerede nomenklatur som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2003 af 11. september 2003 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 281, s. 1) — »skruenøgler til brug i hånden (herunder momentnøgler); topnøglehoveder, også med håndtag« i pos. 8204 — bitstoppe med firkant til skruer med lige kær, krydskær samt til torx og til unbrakoskruer

Konklusion

- 1) Pos. 8204 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2388/2000 af 13. oktober 2000, skal fortolkes således, at den ikke omfatter særskilt indførte bitstoppe med firkant til skruer med lige kær og krydskær samt til torx- (indvendig torx) og unbrako-skruer, som beskrevet i forelæggelseskendelsen.
- 2) Pos. 8204 i den kombinerede nomenklatur skal fortolkes således, at den omfatter særskilt indførte dele til firkantsystemer, som beskrevet i forelæggelseskendelsen, der ved anvendelsen ikke er i umiddelbar berøring med befæstelseselementet.
- 3) Pos. 8204 i den kombinerede nomenklatur skal fortolkes således, at den omfatter særskilt indførte momentnøgler til det i forelæggelseskendelsen beskrevne firkantsystem.

(¹) EUT C 57 af 5.3.2005.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-518/04) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — artsbeskyttelse)

(2006/C 131/39)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 12, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — beskyttelse af *Vipera schweizeri*-hugorme på øen Milos — undladelse af at træffe de nødvendige foranstaltninger, der forbyder forstyrrelse af denne art i perioder, hvor den yngler, samt ødelæggelse eller beskadigelse af yngleområder.

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 1, litra b) og d), i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den ikke inden for den fastsatte frist, har truffet de nødvendige foranstaltninger til indførelse og gennemførelse af en effektiv streng beskyttelsesordning for *Vipera schweizeri*-hugorme på øen Milos, der forbyder forsætlig forstyrrelse af denne art, i særdeleshed i perioder, hvor den yngler, udviser yngelpleje og overvintrer samt enhver beskadigelse eller ødelæggelse af den nævnte arts yngle- eller rasteområder.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 57 af 5.3.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2006 — Gaetano Verdoliva mod J.M. Van der Hoeven BV, Banco di Sardegna, San Paolo IMI SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte d'appello di Cagliari)

(Sag C-3/05) ⁽¹⁾

(Bruxelles-konventionen — afgørelse, der tillader fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden kontraherende stat — manglende eller ikke-forskriftsmæssig forkyndelse — afgørelse, der er kommet til kendskab — søgsmålsfrist)

(2006/C 131/40)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte d'appello di Cagliari

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gaetano Verdoliva

Sagsøgt: J.M. Van der Hoeven B.V., Banco di Sardegna, San Paolo IMI SpA

Procesdeltager: Pubblico Ministero

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte d'Appello di Cagliari — fortolkning af Bruxelles-konventionens artikel 36 — fuldbyrdelse af retsafgørelser — ikke-forskriftsmæssig forkyndelse af fuldbyrdelsesafgørelse — begrebet »kendskab til processuelle retsakter«

Konklusion

Artikel 36 i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse, ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Hellske Republiks tiltrædelse og ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse, skal fortolkes således, at den kræver en forskriftsmæssig forkyndelse af fuldbyrdelsesafgørelsen under hensyn til de processuelle regler i den kontraherende stat, hvori fuldbyrdelse begæres, samt at den omstændighed — i tilfælde af manglende eller ikke-forskriftsmæssig forkyndelse — at den person, mod hvem fuldbyrdelse begæres, har fået kendskab til denne afgørelse, ikke er tilstrækkelig til, at fristen i nævnte artikel begynder at løbe.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 19.3.2005.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-43/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2006/C 131/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Kreuschitz, D. Martin og H. Kreppel, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved U. Forsthoft, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet for så vidt angår forskelsbehandling på grund af religion eller tro, handicap og seksuel orientering.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 2.4.2005.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-46/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2000/79/EF — arbejdsvilkår — tilrettelæggelse af arbejdstiden — mobile arbejdstagere i civil luftfart — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2006/C 131/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Yerrell, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Irland (ved O'Hagan, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist af Rådets direktiv 2000/79/EF af 27. november 2000 om iværksættelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for mobile arbejdstagere i civil luftfart, som er indgået af Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (AEA), European Transport Workers' Federation (ETF), European Cockpit Association (ECA), Den Europæiske Organisation for Regionale Luftfartsselskaber (ERA) og Den Internationale Charterflysammenslutning (IACA) (EFT L 302, s. 57)

Konklusion

1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2000/79/EF af 27. november 2000 om iværksættelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for mobile arbejdstagere i civil luftfart, som er indgået af Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (AEA), European Transport Workers' Federation (ETF), European Cockpit Association (ECA), Den Europæiske Organisation for Regionale Luftfartsselskaber (ERA) og Den Internationale Charterflysammenslutning (IACA), idet Irland ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

2) Irland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 16.4.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. februar 2006 — Siemens A/G mod Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH (VIPA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof)

(Sag C-59/05) ⁽¹⁾

(Tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 84/450/EØF og 97/55/EF — sammenlignende reklame — utilbørlig udnyttelse af anseelsen af en konkurrents karakteristiske kendetegn)

(2006/C 131/43)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Siemens A/G

Sagsøgt: Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH (VIPA)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 3a, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame, som indsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF af 6. oktober 1997 — sammenlignende reklame — varer solgt under henvisninger, der i det væsentlige gentager en konkurrents varebestillingsnumre.

Konklusion

Artikel 3a, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om vildledende og sammenlignende reklame, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF af 6. oktober 1997, skal fortolkes således, at en leverandør og konkurrent, som i sine kataloger anvender kernen i en producents karakteristiske kendetegn, der er kendt i fagkredse, ikke under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder drager utilbørlig fordel af kendetegnets anseelse.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 2.4.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. marts 2006 — Emsland-Stärke GmbH mod Landwirtschaftskammer Hannover (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht)

(Sag C-94/05) ⁽¹⁾

(Fælles landbrugspolitik — forordning (EF) nr. 97/95 — præmier, der betales til stivelsesproducerende virksomheder — betingelser — sanktioner — forholdsmæssighed — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser)

(2006/C 131/44)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Emsland-Stärke GmbH

Sagsøgt: Landwirtschaftskammer Hannover

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 13, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 97/95 af 17. januar 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår den minimumspris og det udligningsbeløb, der skal betales kartoffelavlere, samt til Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse (EFT L 16, s. 3), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1125/96 af 24. juni 1996 (EFT L 150, s. 1) — betingelser for at yde præmie — dyrkningskontrakt indgået mellem en stivelsesvirksomhed på den ene side og på den anden side ikke en avler, men en handlende, som direkte eller indirekte modtager kartofler dyrket af avlerne — sanktions-spørgsmål

Konklusion

1) Den sanktion, som er foreskrevet i artikel 13, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) 97/95 af 17. januar 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår den minimumspris og det udligningsbeløb, der skal betales kartoffelavlere, samt til Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse (EFT L 16, s. 3), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1125/96 af 24. juni 1996, finder anvendelse på en stivelsesproducerende virksomhed, som — uden at den nødvendigvis har overskredet sin tildelte delkvote — har købt kartofler hos en handlende, der selv har modtaget dem direkte eller indirekte fra avlerne, selv når købs- og leveringsaftalen, der er indgået mellem den stivelsesproducerende virksomhed og den pågældende handlende, og som af de kontraherende parter er betegnet som »dyrkningskontrakt«, er blevet anerkendt som en sådan af en

kompetent national myndighed i medfør af den nævnte forordnings artikel 4, stk. 2, men ikke kan gives denne betegnelse i henhold til den samme forordnings artikel 1, litra d) og e).

- 2) Gennemgangen af det første led af det andet spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 97/95, som ændret ved forordning nr. 1125/96, i forhold til retssikkerhedsprincippet.
- 3) Gennemgangen af det andet led af det andet spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 97/95, som ændret ved forordning nr. 1125/96, under hensyn til proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 2, stk. 1 og 3, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.
- 4) Den omstændighed, at den kompetente nationale myndighed er blevet underrettet om, at den stivelsesproducerende virksomhed havde modtaget kartofler fra en handlende, som selv havde modtaget dem direkte eller indirekte fra avlerne, kan ikke have indflydelse på, om en uregelmæssighed betegnes som »uagtsom« i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2988/95, og kan som følge heraf heller ikke have betydning for anvendelsen af den sanktion, der er fastsat i artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 97/95, som ændret ved forordning nr. 1125/96, på den nævnte stivelsesproducerende virksomhed.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 16.4.2005.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. marts 2006 — Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie mod Société Gillan Beach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État)

(Sag C-114/05) ⁽¹⁾

(Moms — stedet for de afgiftspligtige transaktioner — fiskalt tilknytningsmoment — ydelser udført under sejl-sportsudstillinger)

(2006/C 131/45)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Sagsøgt: Société Gillan Beach

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Franirgs Conseil d'État — fortolkning af artikel 9, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fastsættelse af stedet for den afgiftsmæssige tilknytning — levering af tjenesteydelser foretaget i forbindelse med sejl-sportsudstillinger

Konklusion

Artikel 9, stk. 2, litra c), første led, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at den samlede tjenesteydelse, som en arrangør af en messe eller en udstilling leverer til udstillerne, hører til den kategori af tjenesteydelser, som er omfattet af denne bestemmelse.

(¹) EUT C 115 af 14.5.2005.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-133/05) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2006/C 131/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Martin, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000

om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16)

Konklusion

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for på forbundsplan at efterkomme direktivets bestemmelser om forskelsbehandling på grund af handicap og i øvrigt på delstatsplan — med undtagelse af delstaterne Wien og Niederösterreich — at efterkomme samtlige direktivets bestemmelser.
- 2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 143 af 11.6.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. marts 2006 — Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Natuur en Milieu mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven)

(Sag C-174/05) (¹)

(Markedsføringstilladelse for plantebeskyttelsesmidler — direktiv 91/414/EØF — artikel 8 — aktivt stof benævnt »aldicarb« — gyldigheden af artikel 2, stk. 1, nr. 3, i beslutning 2003/199/EF)

(2006/C 131/47)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Natuur en Milieu

Sagsøgt: College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

Procesdeltager: Bayer CropScience BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — College van Beroep voor het bedrijfsleven — gyldigheden af artikel 2, stk. 1, nr. 3, i Rådets beslutning af 18. marts 2003 om afvisning af at indsætte aldicarb i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktive stof (EFT L 76, s. 21)

Konklusion

Gennemgangen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 2, stk. 1, nr. 3, i Rådets beslutning 2003/199/EF af 18. marts 2003 om afvisning af at indsætte aldicarb i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktive stof.

(¹) EUT C 155 af 25.6.2005.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-310/05) (¹)

(Traktatbrudssøgsmål — direktiv 2001/95/EF — produktsikkerhed i almindelighed — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2006/C 131/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M.-J. Jonczy og A. Aresu, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved S. Schreiner, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — manglende vedtagelse inden for fristen af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-

Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed.

Konklusion

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed ved ikke at vedtage de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 243 af 1.10.2005.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerisches Landessozialgericht den 3. februar 2006 — Grete Schleppe mod Deutsche Rentenversicherung Oberbayern

(Sag C-60/06)

(2006/C 131/49)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerisches Landessozialgericht.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grete Schleppe.

Sagsøgt: Deutsche Rentenversicherung Oberbayern.

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal bilag III, afsnit A, punkt 35, Tyskland-Østrig, litra e), nr. i), og afsnit B, punkt 35, Tyskland-Østrig, litra e), nr. i), til forordning nr. 1408/71 (¹) fortolkes således, at det — foruden krav om ydelsesberettigelse pr. 1. januar 1994 — tillige forudsætter bopæl i Østrig?

2. Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende: Er denne bestemmelse samt bilag VI C. Tyskland, punkt 1, til forordning nr. 1408/71 forenelig med trindhøjere fællesskabsret, herunder navnlig med retten til fri bevægelighed i henhold til EF-traktatens artikel 39, sammenholdt med artikel 42?

(¹) EFT L 149, s. 2.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Novara den 10. februar 2006 — Carp Snc di L. Moleri e V. Corsi, Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamenti mod Ecorad Srl

(Sag C-80/06)

(2006/C 131/50)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Novara.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carp Snc di L. Moleri e V. Corsi, Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamenti.

Sagsøgt: Ecorad Srl.

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 2 og artikel 3 samt bilag II og bilag III til beslutning 1999/93/EF (¹) fortolkes således, at døre, der skal påmonteres sikkerhedshåndtag til brug som flugtvej, ikke vil kunne fremstilles af de erhvervsdrivende (låsesmedene), såfremt disse ikke opfylder kravene forbundet med attesteringssystemet model 1?

2) I tilfælde af et bekræftende svar på spørgsmål 1 spørges: Er kravene efter artikel 2 og artikel 3 samt bilag II og bilag III til beslutning 1999/93/EF — uanset om CEN, European Committee for Standardization, har vedtaget tekniske normer — retligt bindende fra ikrafttrædelsen af nævnte beslutning hvad angår den form for fremgangsmåde, som skal benyttes til at opnå overensstemmelsesattestering, der skal iagttages af konstruktørerne (låsesmedene) i relation til de døre, som skal påmonteres sikkerhedshåndtag til brug som flugtvej?

3) Må artikel 2 og artikel 3 samt bilag II og bilag III i beslutning 1999/93/EF betragtes som ugyldige, da de strider mod princippet om proportionalitet i den del, i hvilken det pålægges samtlige producenter at iagttage proceduren til opnåelse af overensstemmelsesattestering nr. 1 med henblik på, at EF-mærket kan påføres deres døre udstyret med sikkerhedshåndtag til brug som flugtvej (hvorved CEN har til opgave at vedtage de relevante tekniske normer)?

(¹) Kommissionens beslutning af 25.1.1999 om proceduren for attestering af byggevarer i henhold til artikel 20, stk. 2, i Rådets direktiv 89/106/EØF for så vidt angår døre, vinduer, lemme, skodder og porte og tilhørende beslag (EFT L 29, s. 51).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Madrid den 20. februar 2006 — Navicon, S.A. mod Administración del Estado

(Sag C-97/06)

(2006/C 131/51)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Navicon, S.A.

Sagsøgt: Administración del Estado

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal begrebet befragtning, som er indeholdt i bestemmelsen om afgiftsfritagelse i sjette momsdirektivs artikel 15, nr. 5 (¹), fortolkes således, at den udelukkende omfatter befragtning af hele skibsrummet (total befragtning), eller omfatter den tillige befragtning, som består af en del eller procentdel af fartøjet (delvis befragtning)?

2) Er sjette momsdirektiv til hinder for en national lov, som alene tillader fritagelse for total befragtning?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Berlin den 28. februar 2006 — Annette Radke mod Achterberg Service GmbH & Co. KG

(Sag C-115/06)

(2006/C 131/52)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Berlin.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Annette Radke.

Sagsøgt: Achterberg Service GmbH & Co. KG.

Præjudicielle spørgsmål

1. a) Skal Rådets direktiv 98/59/EF (¹) af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser fortolkes således, at konsultationsproceduren i henhold til direktivets artikel 2 allerede er afsluttet, når de umiddelbare forhandlinger mellem arbejdsgiveren og repræsentanterne for arbejdstagerne er mislykkedes, eller skal også forhandlingerne ved et ved national lov i virksomheden oprettet forligningsorgan være afsluttet, såfremt arbejdsgiveren og/eller arbejdstageres repræsentanter indbringer spørgsmål til behandling for et sådant forligningsorgan?

b) Såfremt andet led af spørgsmål a) besvares bekræftende, stiller direktivet da krav om, at såvel forhandlingerne ved forligningsorganet om muligheden for at undgå eller begrænse de kollektive afskedigelser som forhandlingerne om muligheden for at afbøde følgerne heraf ved hjælp af sociale ledsageforanstaltninger, skal være afsluttet inden opsigelserne meddeles?

2. a) Skal direktivet fortolkes således, at der først må gives meddelelse til den offentlige myndighed i henhold til direktivets artikel 3, efter at konsultationsproceduren er afsluttet?

b) Såfremt spørgsmål 2 a) besvares bekræftende, skal såvel forhandlingerne om at undgå eller begrænse de kollektive afskedigelser som forhandlingerne om at afbøde følgerne heraf være afsluttet, inden den pågældende meddelelse gives?

(¹) EFT L 225, s. 16.

Sag anlagt den 28. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-119/06)

(2006/C 131/53)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X. Lewis, som befuldmægtiget, og avvocato M. Mollica)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/50/EØF (¹) af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, og særligt dets artikel 11, 15 og 17, eftersom regionen Toscana og samme regions Aziende Sanitarie har indgået en regional rammeaftale af 11. oktober 1999 om udførelsen af medicinsk transport med Confederazione delle Misericordie d'Italia, den toscanske afdeling af ANPAS — det regionale toscanske udvalg og CRI (italiensk Røde Kors) — herefter har forlænget denne rammeaftale ved aftaleprotokol af 28. marts 2003 og endeligt i april 2004 på baggrund af den regionale beslutning nr. 379 af 19. april 2004 har indgået en ny rammeaftale, der, idet den fortsætter forholdet til de ovennævnte sammenslutninger, tildeler dem driften af de pågældende tjenesteydelser for perioden fra januar 2004 til december 2008.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen gør gældende, at ovennævnte aftaler om tildelingen af omtvistede tjenesteydelser udgør offentlige tjenesteydelsesaftaler, hvis tildeling er sket under tilsidesættelse af fællesskabsretlige regler om offentlige kontrakter, idet den er udført direkte og uden nogen form for udbud.

(¹) EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

Sag anlagt den 10. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta

(Sag C-136/06)

(2006/C 131/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og D. Lawunmi, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Malta

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (¹), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (²), idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Malta tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 13. august 2004.

(¹) EFT L 37 af 13.2.2003, s. 24.

(²) EFT L 345 af 31.12.2003, s. 106.

Sag anlagt den 10. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-137/06)

(2006/C 131/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Alcover San Pedro og D. Lawunmi, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj (¹), idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 18. juli 2004.

(¹) EFT L 189, s. 12.

Sag anlagt den 10. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-138/06)

(2006/C 131/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Alcover, San Pedro og D. Lawunmi, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF ⁽¹⁾ om vurdering og styring af ekstern støj, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 18. juli 2004.

⁽¹⁾ EFT L 189, s. 12.

Sag anlagt den 21. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-152/06)

(2006/C 131/57)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og K. Nyberg)

Sagsøgt: Republikken Finland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Finland for så vidt angår regionen Åland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF ⁽¹⁾ af 27. januar 2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 13. august 2004.

⁽¹⁾ EUT L 37, s. 19.

Sag anlagt den 21. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-153/06)

(2006/C 131/58)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og K. Nyberg)

Sagsøgt: Republikken Finland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Finland for så vidt angår regionen Åland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af den 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 13. august 2004.

⁽¹⁾ EUT L 37, s. 24.

Sag anlagt den 21. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-154/06)

(2006/C 131/59)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og K. Nyberg)

Sagsøgt: Republikken Finland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Finland for så vidt angår regionen Åland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 13. august 2004.

⁽¹⁾ EUT L 345, s. 106.

Sag anlagt den 23. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-156/06)

(2006/C 131/60)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Maidani og K. Simonsson)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringselskaber i et finansielt konglomerat ⁽¹⁾ og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 11. august 2004.

⁽¹⁾ EFT L 35, s. 1.

Sag anlagt den 23. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-157/06)

(2006/C 131/61)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X. Lewis og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 93/36/EØF ⁽¹⁾, sammenholdt med direktivets artikel 6 og 9, ved at have vedtaget indenrigsministerens dekret nr. 558/A/04/03/RR af 11. juli 2003, hvorved man har indført en undtagelse til de fællesskabsretlige bestemmelser om aftaler om offentlige indkøb med henblik på erhvervelsen af letvægtshelikoptere for at opfylde behovene for Forze di Polizia og Corpo nazionale dei Vigili del Fuoco (politiet og brandvæsenet), uden at nogen af de betingelser, der kan berettigede en sådan undtagelse, er opfyldt.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har den 23. marts 2006 anlagt sag med henblik på, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb, og særligt direktivets artikel 2, stk. 1, litra b), sammenholdt med dets artikel 6 og 9, ved at have vedtaget indenrigsministerens dekret af 11. juli 2003, hvorved man har indført en undtagelse til de fællesskabsretlige bestemmelser om aftaler om offentlige indkøb med henblik på erhvervelsen af letvægtshelikoptere for at opfylde behovene for politiet og brandvæsenet, uden at nogen af de betingelser, der kan berettigede en sådan undtagelse, er opfyldt.

I forbindelse med forberedelsen af andre traktatbrudssager har Kommissionen fået kendskab til ovennævnte dekret fra indenrigsministeren. Kommissionen gør gældende, at dekretet er i modstrid med det nævnte direktiv om offentlige indkøb for så vidt som ingen af de betingelser, hvorefter direktiv 93/36/EØF i henhold til dets artikel 2, stk. 1, litra b), ikke finder anvendelse, er opfyldt — dvs. i tilfælde af indkøbsaftaler, der erklæres hemmelige, eller hvis gennemførelse skal ledsages af særlige sikkerhedsforanstaltninger, eller når beskyttelsen af medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser kræver det.

(¹) EFT L 199 af 9.8.1993, s. 1.

Sag anlagt den 23. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-159/06)

(2006/C 131/62)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker, F. Simonetti og K. Nyberg)

Sagsøgt: Republikken Finland

Sagsøgerens/Sagsøgernes påstande

— Det fastslås at Republikken Finland for så vidt angår regionen Åland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42 EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (¹), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige

for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 21. juli 2004.

(¹) EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.

Sag anlagt den 24. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-160/06)

(2006/C 131/63)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Montaguti og G. Zavvos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF (¹) af 18. juni 2003 om årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for visse selskabsformer, banker og andre penge- og finansieringsinstitutter samt forsikringsselskaber, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 1. januar 2005.

(¹) EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16.

Appel iværksat den 29. marts 2006 af Ermioni Komninou, Grigorios Ntokos, Donatos Pappas, Vassilios Pappas, Aristidis Pappas, Eleftheria Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Alexandra Ntokou, Fotios Dimitriou, Zoi Dimitriou, Petros Bolosis, Despina Bolosi, Konstantinos Bolosis og Thomas Bolosis til prøvelse af kendelse afsagt den 13. januar 2006 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-42/04 — Komninou m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-167/06 P)

(2006/C 131/64)

Processprog: græsk

Parter

Appellanter: Ermioni Komninou, Grigorios Ntokos, Donatos Pappas, Vassilios Pappas, Aristidis Pappas, Eleftheria Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Alexandra Ntokou, Fotios Dimitriou, Zoi Dimitriou, Petros Bolosis, Despina Bolosi, Konstantinos Bolosis og Thomas Bolosis (ved dikigoros G. Dellis)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten/Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Den appellerede kendelse afsagt den 13. januar 2006 af Retten i Første Instans i sag T-42/04 ophæves.
- Domstolen træffer afgørelse i den af appellanter anlagte sag af 10. februar 2004, som fremmes til realitetsbehandling, og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale hver sagsøger tohundredetusinde euros (200 000 EUR) med tillæg af lovbestemte renter på 8 % fra Domstolens dom indtil betaling.
- Modparten tilpligtes at betale appellanternes omkostninger for førsteinstansen og appelinstanten, og subsidiært, såfremt appellen afvises, at betale sagens omkostninger eller, under alle omstændigheder, at hver part bærer sine egne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De 15 appellanter fra Pargas (Preveza nomos, Grækenland) har iværksat appel, sag C-167/06, til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. januar 2006 i sag T-42/04. Ved denne kendelse blev det af appellanterne anlagte erstatnings-søgsmål af 10. februar 2004 mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber afvist.

Med stævning af 10. februar 2004 anlagde appellanterne sag ved Retten mod Kommissionen med påstand om erstatning for den ikke-økonomiske skade, de havde lidt på grund af Kommissionens adfærd ved behandlingen af deres klage af 7. juli 1995

vedrørende de hellenske myndigheders tilsidesættelse af EF-miljøretten, navnlig artikel 3 og 5 i direktiv 85/337/EØF i forbindelse med planlægningen og opførelsen af et biologisk rensningsanlæg ved »Varka«.

De har gjort gældende, at Kommissionens samlede og fortsatte adfærd i forhold til appellanterne udgør et åbenlyst tilfælde af dårlig forvaltning. Nærmere bestemt har Kommissionen

1. på et tidligt stadium, for det første, ikke rettidigt givet appellanterne meddelelse om behandlingen af klagen, har hemmeligholdt oplysninger og vildledt dem med hensyn til behandlingen af deres sag, for det andet, afviste deres klage med en begrundelse, som var åbenbart i strid med bestemmelser i EF-miljøretten og Domstolens retspraksis, og for det tredje, ikke iagttaget væsentlige upartiskhedsregler i forbindelse med den behandling, sagen blev givet af Kommissionens tjenestemænd
2. efterfølgende, og efter at ovenstående var blevet fastslået ved en afgørelse truffet af den europæiske ombudsmand, undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe ovennævnte dårlige forvaltning. Desuden fortsatte Kommissionen med at behandle dem på forhalende og uigennemskuelig vis: Kommissionen nægtede dels at anerkende de fejl, den havde begået til skade for appellanterne, dels (både på tidspunktet for erstatningsøgsmålets anlæg og stadig) at undersøge klagens realitet og at forsvare en ensartet og korrekt fortolkning af fællesskabsretten.

Appellanterne har navnlig gjort gældende, at Kommissionen, uanset om dens standpunkt med hensyn til anvendelsen af bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF er fejlagtigt eller ej, med sin adfærd åbenlyst har tilsidesat grundlæggende forpligtelser over for appellanterne som europæiske borgere og retsundergivne, navnlig principperne om god forvaltning, upartiskhed, retssikkerhed og beskyttelse af den berettigede forventning, hvorved den i realiteten også har tilsidesat de europæiske borgeres ret til at indgive andragender.

Med den appellerede kendelse har Retten uden at undersøge formaliteten anvendt procesreglementets artikel 111 og fastslået, at a) søgsmålet er åbenbart ugrundet, og at b) det ikke er nødvendigt at fortsætte sagens behandling for Retten, navnlig for så vidt angår yderligere udveksling af processkrifter og afholdelse af retsmøder. Derfor afviste Retten sagen i sin helhed og pålagde appellanter at bære ikke kun deres egne omkostninger, men tillige Kommissionens omkostninger. Kendelsen blev meddelt appellanternes advokat ved anbefalet brev af 25. januar 2006.

Til prøvelse af denne kendelse, som anses for retligt forkert i den i artikel 225, stk. 2, i EF-traktaten og i artikel 58 i Domstolens statut forudsatte betydning, er der forskriftsmæssigt, rettidigt og med behørig retlig interesse blevet iværksat den i disse bestemmelser og i statuttens artikel 56 fastsatte appel. I appellen foretages en opregning af de retlige fejl, den anfægtede afgørelse er behæftet med.

Disse fejl vedrører:

- i) den omstændighed, at Retten fuldstændig har undladt at undersøge appellanternes søgsmålsgrunde og argumenter vedrørende tilsidesættelsen af retten til at indgive andragender, der er sikret som en del af unionsborgerskabet,
- ii) den omstændighed, at Retten under alle omstændigheder har fordrejet indholdet af den europæiske ombudsmands afgørelse af 18. juli 2002, som udgjorde det afgørende bevis påberåbt i søgsmålet, og har under alle omstændigheder foretaget en fejlagtig retlig bedømmelse af dette bevis,
- iii) den omstændighed, at Retten har fortolket og anvendt principperne om god forvaltning, upartiskhed og den berettigede forventning fejlagtigt, i visse tilfælde har fordrejet beviserne indhold og under alle omstændigheder har foretaget en fejlagtig retlig bedømmelse af sagens faktiske omstændigheder, som vedrører tilsidesættelsen af ovennævnte principper,
- iv) den omstændighed, at Retten har undladt at undersøge, eller har foretaget en mangelfuld undersøgelse af erstatningssøgsmålet, i det omfang den har anset Kommissionens omtvistede adfærd som summen af enkeltstående og adskilte elementer og ikke i sin helhed, skønt tilsidesættelsen af de påberåbte fællesskabsbestemmelser og det forvoldte skade hovedsageligt skyldes Kommissionens samlede adfærd i en periode på otte år.

Generelt finder appellanter, at Retten har undladt at drage de rigtige konklusioner af grundlæggende regler, hvorefter Kommissionen er forpligtet til at sikre en korrekt og lovlige sagsbehandling og i tilfælde af fejl skal bære den økonomiske byrde ved dårlig forvaltning. Desuden kan den manglende overholdelse af grundlæggende regler for god administrativ adfærd forvolde ikke-økonomisk skade, for hvilken en borger kan kræve genoprettelse og erstatning.

Sag anlagt den 31. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-172/06)

(2006/C 131/65)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF og 30 EF samt artikel 11 og 13 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet det gør tildeling af statsstøtte til erhvervsdrivende, som ønsker at markedsføre solfangere — der er lovligt fremstillet og markedsført i en medlemsstat eller i en deltagerstat i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — i Spanien, afhængig af, at solfangerne er forsynet med et overensstemmelsescertifikat som bevis for overensstemmelse med kravene i national lovgivning, og at der med henblik herpå i et særligt udpeget nationalt laboratorium udføres forsøg, som allerede er gennemført i en anden stat
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De spanske bestemmelser om betingelserne for tildeling af statsstøtte til solfangere hidrørende fra en anden medlemsstat eller fra en deltagerstat i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde er i strid med det grundlæggende princip om de frie varebevægelser og kan hverken begrundes med henvisning til de i artikel 30 EF opregnede almene hensyn eller til nogle af de tvingende hensyn, som er anerkendt i Domstolens praksis.

Appel iværksat den 5 april 2006 af Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH og Stadtwerke Uelzen GmbH til prøvelse af dom afsagt den 26. januar 2006 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-92/02, Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH og Stadtwerke Uelzen GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG og Hamburgische Electricitäts-Werke AG

(Sag C-176/06 P)

(2006/C 131/66)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH og Stadtwerke Uelzen GmbH (ved Rechtsanwältin D. Fouquet og P. Becker, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG og Hamburgische Electricitäts-Werke AG

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt den 26. januar 2006 af Retten i Første Instans i sagen Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (sag T-92/02) ⁽¹⁾ ophæves
- Såfremt sagen er moden til afgørelse, annulleres Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning K(2001) endelig udgave, for så vidt Kommissionen deri fastslår, at hensættelser til bortskaffelse af affald og lukning af kernekraftværker i Forbundsrepublikken Tyskland ikke udgør støtte i den i artikel. 87, stk. 1 EF, forudsatte betydning
- Såfremt sagen ikke er moden til afgørelse, hjemvises sagen til Retten i Første Instans, Første Udvidede Afdeling, der er kompetent til at behandle sagen i første instans, til fornyet behandling
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i første instans
- Indstævnte tilpligtes at betale appelsagens omkostninger.

Subsidiært:

- Der gives ikke intervenienterne medhold i deres påstand om, at appellanterne betaler deres omkostninger i sagen for Retten i Første Instans

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne anfægter under appellen den af Retten i Første Instans afsagte dom, hvori den fastslår, at Kommissionens beslutning om, at hensættelser til bortskaffelse af affald og lukning af kernekraftværker i Forbundsrepublikken Tyskland ikke kan anses for støtte i den i artikel. 87, stk. 1, EF forudsatte betydning, er lovlig. De gør som anbringender gældende, at formelle og materielle bestemmelser i fællesskabsretten er tilisdesat.

Retten i Første Instans har ifølge appellanterne på trods af sagens åbenbare retlige vanskeligheder og væsentlige betydning, uden at der foreligger særlige omstændigheder, henvist sagen fra Første Udvidede Afdeling til Fjerde Afdeling beklædt af tre dommere. Denne grundløse og uberettigede henvisning af retsagen, efter at sagens behandling har varet i flere år, til en mindre afdeling krænker appellanternes ret til at få sagen behandlet af den kompetente afdeling.

Retten i Første Instans har ikke sondret mellem betingelserne for, at det kan antages, at der foreligger statsstøtte, og betingelserne for, at der kan indledes en formel undersøgelsesprocedure. Da der i det foreliggende tilfælde ved undersøgelsen af, om den påtænkte støtte er forenelig med fællesmarkedet, var store vanskeligheder af faktisk og retlig art med hensyn til spørgsmålet, om der forelå en statslig garanti, om luknings- og bortskaffelsesforpligtelserne var tilstrækkeligt konkretiserede, samt om de konkrete hensættelsesbeløb, skattebegunstigelserne og de samlede omkostninger ved lukningen, var Kommissionen ikke berettiget til blot at begrænse sig til den indledende undersøgelse. Den var tværtimod i dette tilfælde forpligtet til at indlede undersøgelsesprocedurens formelle fase.

Retten har heller ikke vurderet spørgsmålet om selve den tyske hensættelsesordnings selektivitet korrekt. Den har set bort fra, at skattefritagelsen for hensættelser i kernekraftindustrien er en undtagelse fra de almindelige skatteregler. Denne undtagelse er imidlertid kun lovlig, hvis de fremtidige forpligtelser er tilstrækkeligt konkret bestemt. Dette er imidlertid ikke tilfældet her: Kriterierne i forbindelse med lukningstidspunktet, lukningsforpligtelserne samt retsfølgerne af, at bestemmelserne ikke overholdes, var slet ikke fastsat tilstrækkeligt klart. Men selv hvis det de jure ikke kan konstateres, at støtten var selektiv, kan en foranstaltning være i strid med støttereglerne, hvis den er egnet til at begunstige bestemte virksomheder. Liberaliseringsdirektivet for det indre elektricitetsmarked kræver af medlemsstaterne, at de aktivt skal afvikle forskelsbehandling og konkurrencefordrejninger. Retten har imidlertid i modsætning hertil ikke fastslået, at Forbundsrepublikken Tysklands regering var forpligtet til at ændre den tyske hensættelsespraksis, som på grund af den selektive støtte til enkelte økonomiske sektorer er en direkte tilsidesættelse af direktivet og princippet om den effektive virkning.

Appellanterne gør endelig gældende, at den appellerede dom med urette pålægger dem intervenienternes omkostninger. Da intervenienterne først er indtrådt i sagen på et meget sent trin i dens behandling, da alle væsentlige skriftlige indlæg allerede var indgivet, har deres bidrag til støtte for sagsøgte kun kunnet være marginalt. Denne situation berettiger ikke, at appellanterne pålægges de fulde omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 74, s. 15.

RETEN I FØRSTE INSTANS

Afdelingernes sammensætning

(2006/C 131/67)

Retten i Første Instans' plenum har som følge af, at E. Moavero Milanesi er tiltrådt som dommer, den 8. maj 2006 truffet beslutning om at ændre Rettens plenums beslutning af 7. juli 2005 om afdelingernes sammensætning som følger:

I tidsrummet 8. maj 2006 – 30. september 2006 er afdelingernes sammensætning som følger:

Fjerde Udvidede Afdeling, som sættes med fem dommere:

Afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne P. Lindh, I. Wiszniewska-Białecka, V. Vadapalas og E. Moavero Milanesi;

Fjerde Afdeling, som sættes med tre dommere:

Afdelingsformand H. Legal

a) dommerne P. Lindh og V. Vadapalas

b) dommerne I. Wiszniewska-Białecka og E. Moavero Milanesi

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. april 2006 — Degussa mod Kommissionen(Sag T-279/02) ⁽¹⁾

(»Konkurrence — artikel 81 EF — karteller — metioninmarkedet — en enkelt og fortløbende overtrædelse — retningslinjer for beregning af bøder — overtrædelsens alvor og varighed — samarbejde under den administrative procedure — artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62 — uskyldsforsmodning«)

(2006/C 131/68)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Degussa (Düsseldorf, Tyskland) (ved Rechtsanwältin R. Bechtold, M. Karl og C. Steinle)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Bouquet og W. Mölls, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt H.-J. Freund)

Intervenant til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Karlsson og S. Marquardt, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt, påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2003/674/EF af 2. juli 2002 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (Sag C.37.519 — Metionin) (EUT 2003 L 255, s. 1) og en subsidier påstand om nedsættelse af den sagsøgeren ved denne beslutning pålagte bøde.

Konklusion

- 1) Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 3 i Kommissionens beslutning 2003/674/EF af 2. juli 2002 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (Sag C.37.519 — Metionin), nedsættes til 91 125 000 EUR.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler 75 % af Kommissionens omkostninger.
- 4) Kommissionen bærer 25 % af sine egne omkostninger.
- 5) Rådet bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 274 af 9.11.2002.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. april 2006 — Deutsche Bahn mod Kommissionen(sag T-351/02) ⁽¹⁾

(»Statsstøtte — klage fra en konkurrent — direktiv 92/81/EØF — punktagifter på mineralolier — mineralolier, der anvendes som motorbrændstof til luftfartøjer — fritagelse for punktagiften — skrivelse fra Kommissionen til klageren — annullationssøgsmål — formaliteten — anfægtelig retsakt — forordning (EF) nr. 659/1999 — statsstøttebegrebet — tilregnelser til staten — ligebehandling«)

(2006/C 131/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Bahn AG (Berlin, Tyskland) (først ved avocats M. Schütte, M. Reysen og W. Kirchhoff, derefter ved avocats Schütte og Reysen)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Kreuschitz og J. Flett, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A.-M. Colaert, F. Florindo Gijón og C. Saile, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 12. september 2002 om afvisning af en klage indgivet af sagsøgeren den 5. juli 2002

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.
- 3) Rådet for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 31 af 8.2.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. april 2006 — Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke mod Kommissionen

(Sag T-17/03) (¹)

(»Statsstøtte — rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder — støttens nødvendighed«)

(2006/C 131/70)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke (Gotha, Tyskland) (ved Rechtsanwalt M. Matzat)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Kreuschitz og V. di Bucci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2003/194/EF af 30. oktober 2002 om Tysklands statsstøtte til Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (EUT 2003 L 77, s. 41).

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 124 af 24.5.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. april 2006 — Camòs Grau mod Kommissionen

(Sag T-309/03) (¹)

(»Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)'s efterforskning af ledelsen og finansieringen af Institutet for Forbindelser mellem Europa og Latinamerika (IRELA) — eventuel interessekonflikt hos en efterforsker — fjernelse af efterforskningsholdet — indvirkning på efterforskningens forløb og indholdet af undersøgelsesrapporten — afsluttende undersøgelsesrapport — annullationssøgsmål — formaliteten — erstatningssøgsmål — formaliteten«)

(2006/C 131/71)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Manel Camòs Grau (Bruxelles, Belgien) (ved avocat M.-A. Lucas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J.-F. Pasquier og C. Ladenburger, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

En påstand om annullation af den af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svindel (OLAF) udarbejdede afsluttende undersøgelsesrapport af 17. oktober 2002 vedrørende Institutet for Forbindelser mellem Europa og Latinamerika (IRELA), og en påstand om erstatning for det ikke-økonomiske tab, sagsøgeren angiveligt har lidt, og for hans forringede karrieremuligheder.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler 10 000 EUR til Manel Camos Grau.

2) I øvrigt frifindes Kommissionen.

3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 275 af 15.11.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. april 2006 — Saiwa mod KHIM

(sag T-344/03) (¹)

(»EF-varemærker — ansøgning om et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »SELEZIONE ORO Barilla« — indsigelse — de ældre ordmærker ORO og ORO SAIWA — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — afvisning af indsigelsen«)

(2006/C 131/72)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Saiwa SpA (Genova, Italien) (ved advokats G. Sena, P. Tarchini, J.-P. Karsenty og M. Karsenty-Richard)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved: M. Capostagno og M.O. Montalto, som befuldmægtiget)

Anden part i appelsagen, og intervenient for Retten: Barilla Alimentare SpA (Parma, Italien) (ved advokats A. Vanzetti og S. Bergia)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 18. juli 2003 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 480/2002-4) vedrørende en indsigelsessag mellem selskaberne Saiwa SpA og Barilla Alimentare SpA

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 304 af 13.12.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. april 2006 — Madaus mod KHIM

(Sag T-202/04) (¹)

(»EF-varemærker — indsigelsessag — ældre internationalt ordmærke ECHINACIN — ansøgning om ECHINAID som EF-ordmærke — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)

(2006/C 131/73)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Madaus AG (Köln, Tyskland) (ved avocat Valdelomar Serrano)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Novais Gonçalves, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Optima Healthcare Ltd (Cardiff, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. marts 2004 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 714/2002-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Madaus AG og Optima Healthcare Ltd

Konklusion

1. Kontoret for Harmonisering i det indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2. Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 201 af 7.8.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. april 2006 —
Kachakil Amar mod KHIM**

(Sag T-388/04) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — figurmærke, der har form som en langstrakt lineær figur afsluttet med en trekant — afslag på registrering — mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg opnået ved brug)

(2006/C 131/74)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Habib Kachakil Amar (Valencia, Spanien) (ved avocat J.C. Heder)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved O. Mondéjar, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. juli 2004 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 175/2004-1) vedrørende afslag på registrering af figurmærket »langstrakt lineær figur afsluttet med en trekant« som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 20.11.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 30. marts 2006 — Korkmas m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-2/04 R) ⁽¹⁾

(Formaliteten — annullationssøgsmål — retsakt, der kan anfægtes ved et søgsmål — Kommissionens stiltiende afvisning af at forelægge Rådet et forslag — passivitetsøgsmål — undladelse der kan være genstand for et søgsmål — undladelse af at fremlægge Rådet et forslag — skønsbeføjelse — påbud)

(2006/C 131/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Cemender Korkmaz (Flers, Frankrig), Corner House Research (Sturminster Newton, Dorset, Storbritannien) og The

Kurdish Human Rights Project (London, Det Forenede Kongerige) (først ved barrister P. Moser og avocat A. Stock, derefter ved P. Moser og sollicitor H. Miller)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Boudot og M. Wilderspin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt, en påstand om annullation af Kommissionens regelmæssige rapport af 5. november 2003 om Tyrkiets fremskridt i retning mod tiltrædelse, for så vidt som denne indeholder en beslutning fra Kommissionen om at undlade at forelægge Rådet et forslag om finansiel førtiltrædelsesstøtte til Tyrkiet, subsidiært, en passivitetspåstand i denne forbindelse, samt i alle tilfælde en påstand om, at der meddeles påbud herom.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Cemender Korkmaz, Corner House Research og The Kurdish Human Rights Project betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 20.3.2004.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 4. april 2006 — Tesoka mod Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene

(Sag T-398/05 R)

(»Særlige rettergangsformer — uforløst at træffe afgørelse«)

(2006/C 131/76)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sabrina Tesoka (Overijse, Belgien) (ved: avocat J.-L. Fagnart)

Sagsøgt: Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (ved: avocat C. Callanan)

Sagens genstand

Påstand om anordning af foreløbige forholdsregler, hvorved Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene nærmere bestemt tilpligtes dels at betale sagsøgeren en foreløbig godtgørelse, dels at udlevere de dokumenter til sagsøgeren, hun har brug for med henblik på at få arbejdsløshedsunderstøttelse i sit bopælsland.

Konklusion

- 1) Det er uforholdende at tage stilling til begæringen om foreløbige forholdsregler.
- 2) I forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler bærer Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Sag anlagt den 11. januar 2006 — Grammatikopoulos mod KHIM

(sag T-20/06)

(2006/C 131/77)

Stævningen er affattet på græsk

Parter

Sagsøger: Dimitrios Grammatikopoulos (ved dikigoros Konstantinos Taoulas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: National Academy of Recording Arts and Sciences (Santa Monica, USA)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelsen truffet den 18. august 2005 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked i sag R 1062/2000-4 annulleres, og sagsøgerens ansøgning om registrering af ordmærket GRAMMY som EF-varemærke antages, primært som den blev indgivet, subsidiært ændret som foreslået i stævningen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sagsøgeren

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket GRAMMY for varer i klasse 25 og 28 — ansøgning nr. 19 315

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: National Academy of Recording Arts and Sciences

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale varemærke GRAMMY for varer i klasse 9, 35, 41 og 42.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen afvist.

Appelkammerets afgørelse: Klagen antaget. Registreringsansøgningen afvist.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, og artikel 43, stk. 3, i Rådets forordning nr. 40/94. Sagsøgeren har gjort gældende, at der ikke er ført bevis for reel kommerciel brug af det påberåbte varemærke, og har anfægtet Appelkammerets bedømmelse, hvorefter det påberåbte varemærke er velkendt.

Sag anlagt den 8. marts 2006 — General Química m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-85/06)

(2006/C 131/78)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøgere: General Química m.fl. (Lantarón, Álava, Spanien), Repsol Química S.A. og Repsol YPF, S.A. (Madrid) (ved: abogados J.M. Jiménez Laiglesia og J. Jiménez Laiglesia)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

— Beslutningens artikel 1, litra g) og h), og artikel 3, litra d), annulleres, eftersom det heri fastslås, at Repsol Química og Repsol YPF er solidarisk ansvarlige for overtrædelse af artikel 81, stk. 1, EF.

Subsidiært erklæres påleggelsen af Repsol YPF's solidariske hæftelse ugyldig.

— Beslutningens artikel 2, litra d) annulleres, for så vidt som den bøde, der er pålagt, er fastsat til 3,38 mio. EUR.

Subsidiært nedsættes bødebøbeløbet til en passende størrelse.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsålet angår Kommissionens beslutning K (2005) 5592 endelig af 21. december 2005 i sag COMP/F/38.443 — kemiske stoffer i gummiindustrien. Kommissionen fastslog i den anfægtede beslutning, at sagsøgerne — blandt andre virksomheder — havde overtrådt artikel 81, stk. 1, EF og EØS-aftalens artikel 53 ved i perioden 1999-2000 at have deltaget i en helhed af aftaler og samordnet praksis, der bestod i at fastsætte priser og udveksle fortrolige oplysninger vedrørende kemiske stoffer i gummiindustrien i EØS-landene. For disse overtrædelser pålagde Kommissionen sagsøgerne en bøde med solidarisk hæftelse.

Sagsøgerne har til støtte for påstandene fremført følgende anbringender:

- Kommissionen har foretaget en urigtig bedømmelse ved at fastslå, at Repsol YPF og Repsol Química var ansvarlige i lighed med General Química, og subsidiært foreligger der en urigtig bedømmelse og en begrundelsesmangel ved at pålægge Repsol YPF solidarisk hæftelse.
- Urigtig bedømmelse, manglende begrundelse og tilsidesættelse af proportionalitets- og ligebehandlingsprincippet ved beregningen af bøden.
- Urigtig bedømmelse og utilstrækkelig begrundelse ved anvendelsen af Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT 2002 C 45, s. 3.

Sag anlagt den 15. marts 2006 — Lebard mod Kommissionen

(Sag T-89/06)

(2006/C 131/79)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Daniel Lebard (Bruxelles, Belgien) (ved avocat M. de Guillenchmidt)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutningen i skrivelsen af 16. januar 2006, rettet til Lebard, om på Kommissionens vegne at afslå begæringen om tilbagekaldelse af beslutning IV/M.1517 annulleres
- Følgelig annulleres Kommissionens beslutning om at afslutte sagen om fusionen Rhodia/Albright & Wilson og Hoechst/Rhône-Poulenc, i det omfang disse transaktioner er indbyrdes forbundne
- Følgelig annulleres beslutning IV/M. 1378 af 2004 ligeledes
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale Daniel Lebard én euro i erstatning for det lidte tab, at lade Rettens fældende dom offentliggøre på Kommissionens bekostning i aviser valgt af sagsøgeren og at betale samtlige sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved beslutning nr. IV/M.1517 af 13. juli 1999 har Kommissionen tilladt en fusion, hvorved Rhodia SA skulle erhverve fuld

kontrol med selskabet Albright & Wilson, som sagsøgeren var bestyrelsesformand for mellem den 28. juli 1999 og den 14. oktober 1999. Ved beslutning nr. IV/M.1378 af 9. august 1999 tillod Kommissionen ligeledes fusionen mellem virksomhederne Hoechst og Rhône-Poulenc; sidstnævnte kontrollerede 67,35 % af selskabet Rhodia. Selskabet Rhône-Poulenc afgav en række tilsagn vedrørende Rhodia (overdragelse af Rhône-Poulencs andele i Rhodia, opretholdelse af en uafhængig ledelse i de to selskaber), som er vedlagt som bilag til beslutning nr. IV/M. 1378 for at sikre, at transaktionerne ikke havde skadelige virkninger for konkurrencen. Sagsøgeren tilsendte Kommissionen flere skrivelser, hvorved sagsøgeren underrettede den om den angivelige manglende overholdelse af de afgivne tilsagn i sag IV/M. 1378 og krævede beslutning nr. IV/M. 1517 tilbagekaldt. Ved skrivelse af 7. oktober 2005 svarede Kommissionen, at den ikke havde til hensigt at tage noget skridt i anledning af de omstændigheder, der var bragt til dens kendskab af sagsøgeren, og at den havde besluttet at afslutte sagen. Som svar på sagsøgerens korrespondance tilsendte Kommissionens formandskabinet sagsøgeren en skrivelse af 16. januar 2006 og bekræftede Kommissionens tidligere stillingtagen i skrivelsen af 7. oktober 2005, nemlig afslag på begæringen om tilbagekaldelse af Kommissionens beslutning i sag IV/M. 1517. Dette annullationsøgsmål er rettet mod en angivelig beslutning i Kommissionens skrivelse af 16. januar 2006.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren påberåbt sig en række anbringender.

Med hensyn til formaliteten har sagsøgeren for det første gjort gældende, at sagsøgeren har en direkte søgsmålsinteresse som adressat for den anfægtede skrivelse, der påfører sagsøgeren et individuelt og umiddelbart tab. Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at skrivelsen af 16. januar 2006, som er genstand for nærværende sag, ikke kan anses for blot at være en bekræftelse af skrivelsen af 7. oktober 2005, da der i mellemtiden er indtrådt en ny faktor, der kan ændre omstændighederne ved og betingelserne for udstedelsen af den tidligere beslutning væsentligt i den i fællesskabsretspraksis forudsatte betydning. Sagsøgeren henviser til en skrivelse fra Neelie Kroes af 12. januar 2006 til Europa-Parlamentets medlemmer om de pågældende fusioner.

For det andet har sagsøgeren påberåbt sig en række anbringender til støtte for sine påstande vedrørende sagens realitet. Med det første, som støttes på en tilsidesættelse af materielle og formelle regler i konkurrenceretten, gøres det gældende, at Kommissionen ikke har foretaget en fornyet undersøgelse af sagen og ikke har anvendt sin kompetence til at tilbagekalde sin tidligere afgørelse. Med det andet anbringende påberåber sagsøgeren sig magtfordrejning, idet Kommissionen ikke har ført nøje kontrol med de tidligere tilladte fusioner under deres gennemførelse.

Endelig har sagsøgeren påberåbt sig et anbringende støttet på den retsbeskyttelse, som ifølge sagsøgeren tilkommer parterne i en fusion, navnlig lederne i en virksomhed, der er inddraget i en fusion.

Sag anlagt den 23. marts 2006 — Mülhens mod KHIM

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

(Sag T-93/06)

Søgsmålsgrunde: Ukorrekt anvendelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 40/94.

(2006/C 131/80)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Mülhens GmbH & Co. KG (Køln, Tyskland) (ved lawyer T. Schulte-Beckhausen)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)*Anden part i sagen for appelkammeret:* S.A. Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa (Spa, Belgien)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse truffet den 11. januar 2006 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag nr. 2746/2004) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Mülhens GmbH & Co. KG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »MINERAL SPA« for varer i klasse 3 (sæbe, parfumerivarer, æteriske olier, kosmetiske præparater, hårvand, tandplejemidler)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: S.A. Spa Monopole, Compagnie fermière de SPA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Flere varemærker, der indeholder ordet »SPA«, og navnlig ordmærket »SPA« registreret i Benelux for varer i klasse 32*Indsigelsesafdelingens afgørelse:* Afslag på ansøgningen om registrering af varemærket**Sag anlagt den 21. marts 2006 — Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana mod EF-Sortsmyndigheden (CPVO)**

(Sag T-95/06)

(2006/C 131/81)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana. (Valencia, Spanien) (ved abogados S. Roig Girbes, R. Ortega Bueno og M. Delgado Echevarría)*Sagsøgt:* EF-Sortsmyndigheden (CPVO)*Andre parter i appelsagen:* SARL Nador Cott Protection (Saint Raphaël, Frankrig)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse truffet den 8. november 2005 af EF-Sortsmyndighedens appelkammer annulleres.
- EF-Sortsmyndigheden tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*Ansøger om EF-sortsbeskyttelse:* Jean de Maistre og, som følge af overdragelse af den omhandlede plantesort; SARL Nador Cott Protection (ansøgning nr.: 1995/0726)

Ansøgningen om sortsbeskyttelse vedrører: Nadorcott

EF-Sortsmyndighedens afgørelse: meddelelse af EF-sortsbeskyttelse (afgørelse nr. 14111)

Klage til Appellkammeret indgivet af: Sagsøgeren

Appellkammerets afgørelse: Afvisning af søgsmålet (sag nr. A 001/2005)

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af forordning (EF) nr. 1239/95⁽¹⁾ samt af princippet om god forvaltningsskik, idet forordningens artikel 49 ikke er blevet anvendt. Fejlagtigt at afvise søgsmålet under henvisning til manglende søgsmålskompetence.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1239/95 af 31.5.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 121, s. 37).

Sag anlagt den 29. marts 2006 — Neoperl mod KHIM

(sag T-97/06)

(2006/C 131/82)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Neoperl GmbH (Müllheim, Tyskland) (ved Rechtsanwalt H. Börjes-Pestalozza)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede afgørelse R 0612/2005-4 annulleres og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at offentliggøre EF-varemærkeansøgning nr. 3 636 206 med henblik på registrering.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

EF-varemærket, der søges registreret: Tredimensionelt mærke »sanitetslange« for varer i klasse 11 og 17 — ansøgning nr. 3 636 206

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Det ansøgte varemærke har ikke det fornødne særpræg i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 28. marts 2006 — Fédération nationale du Crédit agricole mod Kommissionen

(Sag T-98/06)

(2006/C 131/83)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Fédération nationale du Crédit agricole (Paris, Frankrig) (ved avocats N. Lenoir og P.-A. Jeanneney)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 21. december 2005 i sag nr. 531/2005 Frankrig — Foranstaltninger i forbindelse med oprettelse og drift af Banque Postale annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 26. januar 2005 meddelte de franske myndigheder Kommissionen deres beslutning om at placere La Postes bank- og forsikringsaktiviteter i et datterselskab (Banque Postale), der oprindeligt var 100 % ejet af La Poste. Den 21. juli 2005 sendte sagsøgeren i den foreliggende sag en formel klage til Kommissionen i henhold til artikel 20, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (nu artikel 88) i EF-traktaten⁽¹⁾, hvorved sagsøgeren gjorde gældende, at den statsstøtte, der var givet til Banque Postale, var uforenelig med fællesmarkedet, og anmodede Kommissionen om at indlede en formel undersøgelsesprocedure.

Ved beslutning af 21. december 2005 fandt Kommissionen, at overdragelsen til et datterselskab af La Postes finansielle ydelser ikke gav Banque Postale en økonomisk fordel, og at de foranstaltninger, der var forbundet med selskabets oprettelse og drift, ikke udgjorde statsstøtte i medfør af artikel 87, stk. 1, EF. Dette er den anfægtede beslutning.

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren fire anbringender gældende. Det første støttes på tilsidesættelsen af den formelle gyldighed, dvs. tilsidesættelsen af forordning nr. 659/99 for så vidt som Kommissionen har truffet beslutning om henvisning til en senere undersøgelse af visse foranstaltninger, og tilsidesættelsen af artikel 88, stk. 2, EF, idet Kommissionen afviste at indlede en formel undersøgelsesprocedure.

Med sit andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen ved at erklære, at foranstaltningerne i forbindelse med oprettelsen og driften af Banque Postal ikke udgjorde statsstøtte, har begået flere fejlskøn — bl.a. vedrørende de økonomiske fordele, der er blevet påtalt i klagen — og at Kommissionen som følge heraf har tilsidesat artikel 87 EF og 88 EF.

Med sit tredje anbringende bebrejder sagsøgeren Kommissionen, at den anfægtede beslutning er behæftet med formangler som følge af, at der ikke er givet en begrundelse for afvisningen af at behandle nogle væsentlige klagepunkter, sagsøgeren har rejst i sin klage, samt som følge af selvmodsigelser og utilstrækkelig begrundelse for visse specifikke punkter, der er behandlet i beslutningen.

Med sit fjerde anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 43 EF, 82 EF og 86 EF for så vidt den i sin beslutning har undladt at vurdere tilsidesættelsen af etableringsfriheden og af den fri konkurrence ved de foranstaltninger, som er forbundet med genstanden for statsstøtte, der følger af Livret A.

(¹) EFT L 83, s. 1.

Sag anlagt den 3. april 2006 — SPM mod Kommissionen

(Sag T-104/06)

(2006/C 131/84)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société des plantations de Mbanga (S.P.M.) (Douala, Cameroun) (ved avocat B.-L. Doré)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Samtlige påstande antages til påkendelse.

- Annulatioon af Kommissionens forordning (EF) nr. 219/2006 af 8. februar 2006 om åbning og forvaltning af toldkontingentet for import af bananer, der henhører under KN-kode 0803 00 19 og har oprindelse i AVS-landene, for perioden fra 1. marts til 31. december 2006.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Inden for rammerne af de ændringer i den særlige ordning for kontingenterne for samhandelen med tredjelande, der udgør en del af foranstaltningerne i markedsordningen for bananer, blev Kommissionen bl.a. i Rådets forordning nr. 1964/2005 af 29. november 2005 (¹) bemyndiget til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre forordningen, såvel som overgangsforanstaltninger vedrørende forvaltningen af toldkontingentet for bananer med oprindelse i AVS-lande. I denne forbindelse opretholdt Kommissionen i forordning nr. 2015/2005 af 9. december 2005 (²) ordningen for tildeling af importlicenser for januar og februar 2006 på grundlag af historiske referencer (³). Da der pr. definition er tale om en overgangsforordning, vedtog Kommissionen den 8. februar 2006 forordning nr. 219/2006 om åbning og forvaltning af toldkontingentet for import af bananer, der henhører under KN-kode 0803 00 19 og har oprindelse i AVS-landene, for perioden fra 1. marts til 31. marts 2006 (⁴). Kommissionen har i denne forordning vedtaget en metode til forvaltning af toldkontingentet, hvorefter kontingentet udnyttes i kronologisk rækkefølge efter datoerne for antagelsen af angivelserne om overgang til fri omsætning (det såkaldte »først til mølle«-princip), samt i en overgangsperiode forbeholdt en del af toldkontingentet for de importører, der har forsynet Fællesskabet med AVS-bananer under den tidligere gældende importordning. Denne forordning er genstand for nærværende annullationssøgsmål.

Sagsøgeren har i denne sag gjort gældende, at den anfægtede forordning er behæftet med flere ulovligheder, idet det ifølge sagsøgeren følger af forordningens bestemmelser, at selvom 60 % af toldkontingentet forvaltedes efter den nye metode, ville 40 % stadig blive det gennem udstedelsen af licenser på grundlag af historiske referencer. Sagsøgeren har til støtte for påstandene fremført de samme anbringender og argumenter, som blev fremført i sag T-447/05 (⁵).

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1964/2005 af 29.11.2005 om toldsats for bananer (EUT L 316, s. 1).

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 2015/2005 af 9.12.2005 om import af bananer med oprindelse i AVS-landene under det toldkontingent, der blev åbnet ved Rådets forordning (EF) nr. 1964/2005 om toldsats for bananer, i januar og februar 2006 (EUT L 324, s. 5).

(³) Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af denne forordning i sag T-447/05.

(⁴) EUT L 38, s. 22.

(⁵) Jf. meddelelsen i EUT 2006 C 74, s. 24.

Sag anlagt den 12. april 2006 — Vodafone España og Vodafone Group mod Kommissionen

(Sag T-109/06)

(2006/C 131/85)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Vodafone España, SA (Madrid, Spanien) og Vodafone Group plc (Newbury, Det Forenede Kongerige) (ved J. Flynn, QC, solicitors E. McKnight og K. Fountoukakos-Kyriakakos)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Kommissionens beslutning indeholdt i skrivelse af 30. januar 2006 til Spanish Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones (»CMT«).
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning i skrivelse af 30. januar 2006 til Spanish Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones (»CMT«), som blev vedtaget i henhold til artikel 7 i direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ⁽¹⁾ (»rammedirektivet«).

Ved den anfægtede beslutning godkendte Kommissionen ved afslutningen af den i rammedirektivets artikel 7 fastsatte indledende undersøgelsesfase, og uden at indlede en yderligere undersøgelse på to måneder i henhold til artikel 7, stk. 4 (»anden fase«), en foranstaltning, som blev foreslået og anmeldt til Kommissionen af CMT, ved hvilken CMT foreløbigt havde besluttet følgende:

- i) Vodafone og to andre virksomheder (Telefonica og Amena) er tilsammen markedsdominerende, idet virksomhederne indtager en kollektiv dominerende stilling på engrosmarkedet for tilslutning til og access i offentlige mobiltelefonnet i Spanien.
- ii) De tre virksomheder blev pålagt en forpligtelse til at reagere på rimelige anmodninger om adgang til deres netværk og til at tilbyde rimelige vilkår for levering af adgangstjenester.

Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede beslutning er i strid med rammedirektivets artikel 7, idet Kommissionen burde have indledt en anden undersøgelsesfase af følgende grunde:

- i) Kommissionen burde have indset, at CMT ikke med henvisning til beviserne og begrundelsen i den foreslåede foranstaltning kunne begrunde en antagelse om, at der forelå en stærk markedsposition.

ii) Kommissionen burde have været i alvorlig tvivl om, hvorvidt CMT havde anvendt begrebet »dominerende stilling« korrekt, i henhold til retspraksis fra De Europæiske Fællesskabers Domstol og Retten i Første Instans.

iii) Kommissionen burde have været i alvorlig tvivl om, hvorvidt CMT havde sammenholdt og undersøgt al relevant dokumentation.

Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at den anfægtede beslutning fører til ulige behandling af virksomheder i sammenlignelige situationer og skaber hindringer for det indre marked, idet beslutningen er uforenelig med andre beslutninger truffet i henhold til rammedirektivets artikel 7.

Sagsøgerne har endelig gjort gældende, at Kommissionen har overtrådt sagsøgernes processuelle rettigheder ved at undlade at indlede en ny undersøgelsesprocedure, og ved at fratage sagsøgerne deres mulighed for under Kommissionens indledende undersøgelsesfase at komme med bemærkninger til de yderligere oplysninger, som Kommissionen fik fra CMT.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).

Sag anlagt den 7. april 2006 — Inter-IKEA mod KHIM

(Sag T-112/06)

(2006/C 131/86)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Inter-IKEA Systems BV (Delft, Nederlandene) (ved lawyers Jonas Gulliksson og Jens Olsson)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: Walter Waibel

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med nærværende sag og ugyldighedssagen for Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket »idea« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 20 og 42 (EF-varemærkansøgning nr. 283 952)

Indehaver af EF-varemærket: Walter Waibel

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Inter-IKEA Systems B.V.

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Flere EF-ord- og figurmærker samt nationale ord- og figurmærker for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 20 og 42

Annulationsafdelingens afgørelse: Varemærket »idea« erklæres ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94

Sag anlagt den 10. april 2006 — Fjord Seafood Norway m.fl. mod Rådet

(sag T-113/06)

(2006/C 131/87)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Fjord Seafood Norway AS (Oslo, Norge), Fjord Seafood Scotland Farming Ltd (Isle of Lewis, Det Forenede Kongerige), Alsaker Fjordbruk AS (Onarheim, Norge) (ved lawyers J. Juuhl-Langseth og P. Dyrberg)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

— Rådets forordning nr. 85/2006 annulleres for så vidt som den angår Fjord Seafood Norway AS.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne foretager enten eksport af opdrættede laks fra Norge til Fællesskabet eller fremstiller det i Fællesskabet. Den anfægtede forordning indfører antidumpingtold på opdrættede laks med oprindelse i Norge.

Sagsøgerne har til støtte for påstandene for det første gjort gældende, at den anfægtede forordning foretager en ukorrekt definition og anvendelse af begrebet fællesskabsindustri. Sagsøgerne anfører, at fællesskabsindustriens tab blev afgrænset på en sådan måde, at det dækkede mindre end 5 % af den samlede produktion inden for Fællesskabet, særligt med henvisning til, at andre fællesskabsproducenter ejes af eller har forbindelse til norske interesser. Sagsøgerne gør gældende, at den anfægtede forordning derfor er i strid med EØS-aftalen, særligt principperne om etableringsfrihed, frie kapitalbevægelser og om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, grundforordningen ⁽¹⁾ samt artikel 253 EF.

Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at den anfægtede forordning har defineret fællesskabsindustri således, at den kun omfatter producenter af opdrættede laks. Sagsøgerne har gjort gældende, at forarbejdningsindustrien også skulle have været medtaget i definitionen, for så vidt som den omhandlede laks også er forarbejdet, og den indførte told tager hensyn til forarbejdningsomkostningerne.

Sagsøgerne har også gjort gældende, at der i den anfægtede forordning er foretaget en ukorrekt vurdering af den pågældende dumping og tabet, på grundlag af oplysninger, der vedrører 25 medlemsstater, uagtet at EF i det meste af undersøgelsesperioden havde 15 medlemsstater. Norske eksportørers markedsadfærd på de ti nye medlemsstaters markeder, som ikke havde nogen industri for opdrættede laks inden den 1. maj 2004, bør ikke anses for at være dumping, der skader fællesskabsindustrien.

Sagsøgerne har derudover gjort gældende, at udplukket af de klagere og norske eksportører, der blev anvendt, ikke er repræsentativt, at den anfægtede forordning ikke har fastlagt en årsagsforbindelse mellem norske importere og tab, og ikke har formået at tage hensyn til, om tab forårsaget af amerikanske og canadiske importere blev tilregnet norsk import. Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at det i den anfægtede forordning med urette automatisk er blevet lagt til grund, at fællesskabsindustriens tab af markedsandel udgjorde et tab, at de vekselkursere, der blev anvendt ved beregningen af tolden, er ukorrekte, at grundlaget for importpriser på fileter er ukorrekt, samt at videregivelsen i denne henseende var utilstrækkelig. Sagsøgerne har endelig gjort gældende, at produktionsomkostningerne i relation til Fjord Seafood Norway ikke er opgjort korrekt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56, s. 1)

Sag anlagt den 14. april 2006 — GLOBE mod Kommissionen

(Sag T-114/06)

(2006/C 131/88)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: GLOBE NV (Zandhoven, Belgien) (ved avocat A. Abate)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning i skrivelse af 2. marts 2006 fra Procurement Co-ordinator i Direktorat D/3 i Samarbejds-kontoret EuropeAid vedrørende projektet EuropeAid/122078/C/S/Multi med overskriften »Supply of a Pipeline Network Information System to the Central Asia Gas companies (Kazakhstan, Kyrgyzstan, Turkmenistan and Uzbekistan)«, annulleres.
- Kommissionen pålægges et ansvar uden for kontraktforhold i forbindelse med vedtagelsen af ovennævnte beslutning.
- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det tab, der er påført sagsøgeren, hvilket vurderes til 429 024,00 EUR, med tilskrivning af morarenter fra dagen for dommens offentliggørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har indgivet et bud som led i udbudsproceduren vedrørende projektet EuropeAid/122078/C/S/Multi med overskriften »Supply of a Pipeline Network Information System to the Central Asia Gas companies (Kazakhstan, Kyrgyzstan, Turkmenistan and Uzbekistan)«, som hører under TACIS-programmet 2002 ⁽¹⁾. Kommissionen har ved skrivelse af 2. marts 2006 oplyst sagsøgeren om, at selskabet ikke fik tilslag for sit bud, eftersom det ikke var det lavestbydende, og at kontrakten blev tildelt en konkurrerende virksomhed. Sagsøgeren har ved det foreliggende søgsmåls nedlagt påstand om annullation af den beslutning, der var indeholdt i skrivelsen, samt om erstatning for det tab, som selskabet mener at have lidt som følge af vedtagelsen af den anfægtede beslutning.

Sagsøgeren gør flere anbringender gældende for at anfægte denne beslutning.

For det første gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen ved at vedtage den anfægtede beslutning har begået alvorlige fejlskøn, og at den har tilsidesat retningslinjerne for de bydende, hvilket medfører, at tildelingen af kontrakten til den bydende, der er blevet givet tilslag, bør annulleres. Som led i dette anbringende gør sagsøgeren gældende, at det bud, Kommissionen har givet tilslag for, ikke opfylder de tekniske krav, der fremgår af udbudsbetingelserne. Sagsøgeren bebrejder ligeledes Kommissionen, at den forlængede fristen for indgivelse af bud, samt at den opfordrede sagsøgerens konkurrent til at berigtige sit bud i overensstemmelse med berigtigelsen til

udbuddets sagsakter. Dette skete efter åbningen af buddene, hvilket gav den bydende, der til sidst blev givet tilslag, mulighed for at ændre sit bud, hvorved den blev den lavest bydende. Sagsøgeren gør således gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning, for så vidt som sagsøgeren ikke til sidst blev givet tilslag for sit bud, der var det laveste ved åbningen af buddene.

For det andet gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen ved at undlade at oplyse sagsøgeren om årsagerne til, at den besluttede at ændre prioritetsrækkefølgen for de bud, der var indgivet ved den offentlige åbning af buddene, før den traf den anfægtede beslutning, har frataget sagsøgeren muligheden for at gøre sine synspunkter gældende, og at Kommissionen herved har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar.

Det tredje anbringende, som sagsøgeren gør gældende, vedrører Kommissionens angivelige tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet begrundelsen ifølge sagsøgeren er utilstrækkelig og selvmodsigende.

Med sit fjerde anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om god forvaltning af retsplejen, for så vidt som Kommissionen ifølge sagsøgeren har udvist forsømmelse, idet den for sent har meddelt resultatet af udvælgelsen af bud, ligesom den for sent har besvaret de forskellige skrivelser fra sagsøgeren.

⁽¹⁾ Programmet er oprettet i henhold til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 99/2000 af 29.12.1999 om bistand til partnerstater i Østeuropa og Centralasien (EFT L 12, s. 1).

Sag anlagt den 12. april 2006 — Zuffa mod KHIM

(Sag T-118/06)

(2006/C 131/89)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Zuffa LLC (Las Vegas, USA) (ved barrister S. Malynicz og solicitor M. Blair)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 30. januar 2006 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 931/2005-1 vedrørende afslag på klagen på grundlag af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sine egne samt sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 25, 28 og 41 — ansøgning nr. 2 789 568

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen for alle de ansøgte varer og tjenesteydelser

Appelkammerets afgørelse: Annullation af undersøgerens afgørelse, afslag på det ansøgte varemærke på grundlag af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94 og hjemvisning af sagen til undersøgeren med henblik på videre behandling på grundlag af forordningens artikel 7, stk. 3.

Søgsmålsgrunde: Appelkammeret begik en fejl ved at antage, at ordene ULTIMATE FIGHTING angav navnet på en bestemt sport, og ved at fastslå, at betydningen af ordene var klar og utvetydig. Appelkammeret fastslog derfor fejlagtigt, at det ansøgte varemærke var beskrivende og savnede fornødent særpræg.

Sag anlagt den 3. maj 2006 — Centro Studi A. Manieri mod Rådet

(Sag T-125/06)

(2006/C 131/90)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Centro Studi A. Manieri (Rom, Italien) (ved advocati Carlo Forte, Mario Forte og Giannicola Forte)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Rådets Generalsekretariats beslutning af 16. januar 2006, hvorved Rådet tilbagekaldte det begrænsede udbud UCA-459/03 af den samlede drift af en vuggestue og i den forbindelse gav Kommissionens Kontor for Infrastruktur og Logistiks (OIB) bud tilslag med henblik på driften af denne.

- Sagsøgerens tab fastsættes på grundlag af ret og rimelighed.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er rettet mod Rådets Generalsekretariats beslutning om at indstifte den udbudsprocedure, der var offentliggjort i efteråret 2003 med udbud nr. 2003/209-187862 som begrænset udbud for den samlede drift af en vuggestue. Den nævnte beslutning begrundes med, at man har overvejet et bud fra Kommissionens Kontor for Infrastruktur og Logistik (OIB) vedrørende driften af den pågældende vuggestue. Budet blev fundet langt mere fordelagtigt end sagsøgerens projekt, navnlig for så vidt angår kontraktbetingelser for personalet, stordriftsfordele og optimering af de disponible ressourcer.

Sagsøgeren har til støtte for sagen gjort følgende gældende:

- Der er sket en tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet, idet den anfægtede retsakt, som følger af beslutningen om at give et internt tilslag for de ydelser, der er genstand for sagen, er blevet vedtaget uden nogen offentliggørelse eller konkurrence.
- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 86, stk. 1, EF, eftersom det ikke er muligt at have en ordning, hvorved medlemsstaterne pålægges ikke at opretholde en national ordning, som tillader tildeling af offentlige kontrakter uden afholdelse af udbud, hvorimod det er tilladt Fællesskabets institutioner at udvise en tilsvarende adfærd.
- Der er foretaget en urigtig anvendelse af de bestemmelser, der er påberåbt som hjemmel for den anfægtede beslutning — dvs. fjerde afdeling i udbudsaftalen og artikel 101 i finansforordningen — for så vidt som Rådets opgivelse af udbuddet ikke førte til, at proceduren blev genoptaget.
- Der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten og en urigtig vurdering af de faktiske forhold vedrørende rigtigheden af de kriterier, der støtter OIB's bud.
- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 43 EF og 49 EF. Det gøres i den forbindelse gældende, at dersom OIB ikke er i Rådets tjeneste, har dette ingen kontrol herover. Det følger heraf, at der i den foreliggende sag ikke kan påberåbes retspraksis, hvorefter anvendelsen af de relevante bestemmelser vedrørende offentlige kontrakter kun kan udelukkes, hvis den kontrol, som udøves af den offentlige, overdragende myndighed over selskabet, der får tilslag, svarer til den, som myndigheden udøver over sine egne tjenester, og hvis det nævnte selskab udfører størstedelen af sin virksomhed med indehavermyndigheden.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 13. marts 2006 — Hanot mod Kommissionen

(Sag F-30/06)

(2006/C 131/91)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Cécile Hanot (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 5, stk. 2, og artikel 12 i vedtægtens bilag XIII er ulovlige.
- Annullation af afgørelsen om udnævnelse af sagsøgeren til en stilling som assistent, for så vidt som sagsøgerens indplacering herved fastsættes til lønklasse B*3, løntrin 5, i medfør af artikel 5, stk. 2, i vedtægtens bilag XIII.
- Annullation af afgørelsen om at slette samtlige de af sagsøgeren optjente points.
- Annullation af afgørelsen om anvendelse af en multiplikationsfaktor ved beregningen af sagsøgerens løn.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren bestod den interne udvælgelsesprøve med henblik på overgang til kategori KOM/PB/04, hvis meddelelse blev offentliggjort inden den nye vedtægts ikrafttrædelsestidspunkt. Sagsøgeren blev efter dette tidspunkt af Kommissionen udnævnt til en højere kategori, men med opretholdelse af samme lønklasse, løntrin og multiplikationsfaktor som tidligere. Til gengæld blev sagsøgerens forfremmelsespoints nulstillet.

Sagsøgeren har i stævningen først anført, at de anfægtede afgørelser tilsidesætter den retlige ramme, som er fastsat ved meddelelsen om den udvælgelsesprøve, hun har bestået, samt vedtægtens artikel 5, 29 og 31, princippet om ret til karriere og proportionalitetsprincippet.

Sagsøgeren har dernæst anført, at nævnte afgørelser ligeledes tilsidesætter ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling. Dels bliver indplaceringerne af beståede ansøgere fra samme udvælgelsesprøve eller fra udvælgelsesprøver på samme niveau fastsat på forskellige

niveauer alt efter, om ansættelsen finder sted før eller efter ikrafttrædelsen af den nye vedtægt. Dels favoriseres de tjenestemænd, som ikke bestod udvælgelsesprøven med henblik på overgang til kategori, eftersom de fortsat råder over deres forfremmelsespoints, mens sagsøgerens optjente points er blevet nulstillet.

Endelig tilsidesætter de anfægtede afgørelser ifølge sagsøgeren princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, for så vidt som hun kunne forvente at blive udnævnt i den lønklasse, der var angivet i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Sag anlagt den 13. marts 2006 — Perez-Minayo Barroso og Pino mod Kommissionen

(Sag F-31/06)

(2006/C 131/92)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Isabelle Perez-Minayo Barroso (Bruxelles, Belgien) og Marco Pino (Bruxelles, Belgien) (ved avocat S. Orlandi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at artikel 5 og 12 i vedtægtens bilag XIII er ulovlige.
- Annullation af de individuelle afgørelser om udnævnelse af sagsøgerne til en stilling som fuldmægtig, for så vidt som sagsøgernes indplacering herved fastsættes i medfør af artikel 5, stk. 2, i vedtægtens bilag XIII.
- Annullation af de individuelle afgørelser om at slette de points, sagsøgerne har optjent i deres tidligere kategori og som udgør deres »optjente points«.
- Annullation af de individuelle afgørelser om anvendelse af en multiplikationsfaktor, der er mindre end 1, med henblik på fastsættelse af sagsøgernes løn.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne bestod den interne udvælgelsesprøve med henblik på overgang til kategori KOM/PA/04, hvis meddelelse blev offentliggjort inden den nye vedtægts ikrafttrædelsestidspunkt. Sagsøgerne blev efter dette tidspunkt af Kommissionen udnævnt til en højere kategori, men med opretholdelse af samme lønklasse, løntrin og multiplikationsfaktor som tidligere. Til gengæld blev sagsøgernes forfremmelsespoints nulstillet.

Sagsøgerne har i stævningerne først anført, at de anfægtede afgørelser tilsidesætter den retlige ramme, som er fastsat ved meddelelsen om den udvælgelsesprøve, de har bestået, samt vedtægtens artikel 5, 29 og 31, princippet om ret til karriere og proportionalitetsprincippet.

Sagsøgerne har dernæst anført, at nævnte afgørelser ligeledes tilsidesætter ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling. Dels bliver indplaceringerne af beståede ansøgere fra samme udvælgelsesprøve eller fra udvælgelsesprøver på samme niveau fastsat på forskellige niveauer alt efter, om ansættelsen finder sted før eller efter ikrafttrædelsen af den nye vedtægt. Dels diskrimineres sagsøgerne i forhold til de tjenestemænd, som blev udnævnt til en stilling som fuldmægtig i forbindelse med certificeringsproceduren, henset til den omstændighed, at sidstnævnte fortsat råder over deres forfremmelsespoints, mens sagsøgernes optjente points er blevet nulstillet.

Endelig tilsidesætter de anfægtede afgørelser ifølge sagsøgerne princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, for så vidt som de kunne forvente at blive udnævnt i de lønklasser, der var angivet i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

2005 med virkning fra den 1. maj 2005, og således, at sagsøgerne genindsættes i deres rettigheder i overensstemmelse med en gyldig og behørig ansættelse, dvs. i ansættelsesgruppe III pr. 1. maj 2005.

- Sagsøgerne tilkendes: i) erstatning i form af en gyldig og behørig betaling, som omfatter alle afledte økonomiske rettigheder (inkl. pension). I den forbindelse er den månedlige forskel i grundlønnen mellem en indplacering i ansættelsesgruppe II og en indplacering i ansættelsesgruppe III opgjort til 536,89 EUR for så vidt angår De la Cruz, Estrataetxe, Grados og Moral, og til 474,57 EUR for så vidt angår Sánchez; ii) morarenter af ovenfor nævnte erstatning fra den 1. maj 2005 til fuld betaling sker; iii) erstatning for den skade, der er forvoldt sagsøgernes karriere; iv) 1 EUR til hver enkelt sagsøger som erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Det Europæiske Miljøagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne blev ansat som kontraktansatte i henhold til artikel 3a i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne og indplaceret i ansættelsesgruppe II. Sagsøgerne har i stævningen anført, at de burde have været indplaceret i ansættelsesgruppe III, når henses til, at det er utvivlsomt, at de ved udførelsen af deres arbejdsopgaver er tillagt ansvar og handler selvstændigt.

Sagsøgerne har med det første anbringende navnlig anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 80 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, af artikel 2 i bilaget til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til proceduren for ansættelse og brug af kontraktansatte ved Kommissionen og af princippet om god forvaltningsskik, samt anlagt et åbenbart urigtigt skøn.

Sagsøgerne har med det andet anbringende anført, at deres indplacering ikke blev fastsat under hensyn til deres arbejdsopgaver og ansvarsområder og under hensyn til situationen for deres kolleger, som arbejder i andre agenturer og institutioner. Sagsøgerne har derfor anført, at der er sket tilsidesættelse af principperne om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling samt af princippet om ækvivalens mellem stilling og lønklasse.

Sagsøgerne har med det tredje anbringende anført, at personaleudvalget ikke er blevet korrekt hørt om udkastet til jobbeskrivelser og agenturets udkast til retningslinjer for indplacering af kontraktansatte.

Sagsøgerne har endelig anført, at der er sket tilsidesættelse af den i vedtægtens artikel 24 fastsatte omsorgspligt.

Sag anlagt den 17. marts 2006 — De la Cruz m.fl. mod Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur

(Sag F-32/06)

(2006/C 131/93)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: María del Carmen De la Cruz (Galdakao, Spanien) m.fl. (ved advokats G. Vandersanden og L. Levi)

Sagsøgt: Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur

Sagsøgernes påstande

- Annullation af den indplacering i ansættelsesgruppe II, der blev tildelt sagsøgerne i ansættelseskontrakten af 28. april

Sag anlagt den 21. marts 2006 — Campoli mod Kommissionen

(Sag F-33/06)

(2006/C 131/94)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Franco Campoli (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokats S. Rodrigues og A. Jaume)*Sagsøgt:* Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**Sagsøgerens påstande**

- Annullation dels af ansættelsesmyndighedens afgørelse, som blev anfægtet i den klage, sagsøgeren indgav den 10. august 2005, og som pr. 1. august 2004 ændrede den justeringskvotient, det husstandstillæg og det faste skoletillæg, der fandt anvendelse på sagsøgerens pension, dels af sagsøgerens lønsedler, for så vidt som disse fra marts 2005 gennemfører nævnte afgørelse.
- Ansættelsesmyndigheden oplyses om de retsvirkninger, som følger af en annullation af de anfægtede afgørelser, og navnlig af anvendelsen af den justeringskvotient, det husstandstillæg og det faste skoletillæg, der fandt anvendelse på sagsøgerens pension før den 1. maj 2004, og dette med tilbagevirkende kraft fra den 1. maj 2004.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig anbringender, som hovedsagelig svarer til dem, han har fremført i sag T-135/05 ⁽¹⁾, som ligeledes er anlagt af ham.

⁽¹⁾ EUT C 132 af 28.5.2005, s. 33.

Sag anlagt den 5. april 2006 — Martin Magone mod Kommissionen

(Sag F-36/06)

(2006/C 131/95)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Alejandro Martin Magone (Bruxelles, Belgien) (ved: avocat E. Boigelot)*Sagsøgt:* Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**Sagsøgerens påstande**

- Annullation af den afgørelse, som generaldirektøren for ECHO (EF's Kontor for Humanitær Bistand) traf den 7. juni 2005 i sin egenskab af appelbedømmer, hvorved sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. januar 2004 til den 15. september 2004 blev endeligt stadfæstet og godkendt.
- Annullation af den omtvistede karriereudviklingsrapport.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 22. december 2005, som blev modtaget den 5. januar 2006, om afslag på den klage, der blev indgivet i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, den 6. september 2005, og hvori der blev nedlagt påstand om annullation af den anfægtede afgørelse.
- Det fastslås, at sagsøgeren er offer for psykisk og faglig chikane.
- Sagsøgeren tilkendes en erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk skade og forringede karrieremuligheder, som efter billighed kan opgøres til 29 000 EUR, idet der tages forbehold for en forhøjelse eller nedsættelse af beløbet under sagen.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremført et anbringende om, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 12a, artikel 25, stk. 2, og artikel 26 og 43 samt af de almindelige gennemførelsesbetingelser til artikel 43, som vedtaget af Kommissionen den 3. marts 2004, af Kommissionens beslutning af 28. april 2004 om opretholdelse af lønniveauet og af den administrative vejledning med tilknyttede retningslinjer, samt at der foreligger magtfordrejning og tilsidesættelse af almindelige retsprincipper, såsom overholdelse af retten til kontradiktion, princippet om god forvaltningsskik og omsorgspligten, princippet om ligebehandling og de principper, som pålægger ansættelsesmyndigheden kun at træffe afgørelse på grundlag af lovligt uanfægtelige grunde, dvs. grunde, som er relevante og ikke behæftet med nogen retlig eller faktisk fejl.

Sagsøgeren har endvidere anført, at ansættelsesmyndigheden ved udfærdigelsen af den omtvistede bedømmelse for bedømmelsesåret 2004 under de anfægtede betingelser åbenbart ikke har anvendt eller fortolket vedtægtsbestemmelserne og ovennævnte principper korrekt. Dens afgørelse hviler derfor på såvel faktiske som retligt unøjagtige grunde. Sagsøgeren befinder sig følgelig i en administrativ situation, som er diskriminerende og i uoverensstemmelse med hans forventninger og berettigede interesser, og som udgør psykisk og faglig chikane.

Sagsøgeren har til støtte for erstatningspåstanden anført, at det stiltiende afslag på hans ansøgning har bragt ham i en usikker og angstpræget situation, som har varet i adskillige måneder og følgelig medført et økonomisk og ikke-økonomisk tab.

Sag anlagt den 10. april 2006 — Strack mod Kommissionen

(Sag F-37/06)

(2006/C 131/96)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Guido Strack (Köln, Tyskland) (ved advokats G. Bouneou og F. Frabetti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens stiltiende afslag af 7. juli 2005 på sagsøgerens ansøgning om, at hans sygdom anerkendes som en erhvervs sygdom.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 2 000 EUR i erstatning for det økonomiske tab, han har lidt som følge af afslaget af 7. juli 2005.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 5 000 EUR i erstatning for det ikke-økonomiske tab, han har lidt som følge af afslaget af 7. juli 2005.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for annullationspåstanden fremført tre anbringender om, for det første, tilsidesættelse af vedtægtens artikel 90, for det andet tilsidesættelse af princippet om forbud mod usaglig sagsbehandling, af begrundelsespligten og af forbuddet mod magtfordrejning, og, for det tredje, tilsidesættelse af omsorgspligten.

Sag anlagt den 11. april 2006 — Chassagne mod Kommissionen

(Sag F-39/06)

(2006/C 131/97)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Olivier Chassagne (Bruxelles, Belgien) (ved advokats S. Rodrigues og Y. Minatchy)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 8 i bilag VII i den nye vedtægt for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber er ulovlig og følgelig ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Sagsøgeren tilkendes 1 EUR i symbolsk erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade og et beløb på 16 473 EUR i erstatning for den lidte økonomiske skade.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen, stammer fra øen Réunion, der er et fransk oversøisk departement. Han har anlagt nærværende søgsmål efter afslag på en klage, han havde indgivet over sin lønseddel for juli 2005, som indeholdt refusion af hans årlige rejseudgifter.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at artikel 8 i vedtægtens bilag VII, i den affattelse af bestemmelsen, der er gældende siden den 1. maj 2004, er ulovlig. Sagsøgeren har anført, at bestemmelsen er i strid med fællesskabsretten derved, at den medfører adskillige tilfælde af forskelsbehandling som følge af tjenestemændenes hjemsted, samt forskelsbehandling bl.a. i strid med artikel 12 EF og 299 EF over for tjenestemænd, der stammer fra franske oversøiske departementer, og mere generelt på grundlag af nationalitet, den omstændighed at tilhøre en sproglig minoritet, etnisk oprindelse eller race.

Sagsøgeren har ligeledes anført, at bestemmelsen tilsidesætter andre almindelige fællesskabsretlige principper, såsom begrundelsespligten og principperne om proportionalitet, gennemsigthed og god forvaltningsskik, samt princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.

- tilsidesættelse af omsorgsforpligtelsen og af god forvaltningsskik
- magtfordrejning og tilsidesættelse af *neminem laedere*-princippet.

Sag anlagt den 12. april 2006 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-41/06)

(2006/C 131/98)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved professore og avvocato L. Garofalo)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 30. maj 2005, hvorved sagsøgeren blev afskediget og tilkendt invalidepension i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 78, stk. 3, annulleres.
- Kommissionens afgørelse af 16. december 2005, der blev meddelt sagsøgeren den 20. januar 2006, og hvorved sagsøgerens klage over afgørelsen af 30. maj 2005 afvistes, annulleres.
- En række retsakter, der har sammenhæng med ovennævnte afgørelser, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det betydelige økonomiske tab og den betydelige ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, med tillæg af renter.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter afgørelsen om afskedigelse som følge af vedvarende invaliditet samt en række retsakter, der har sammenhæng med denne afgørelse.

Sagsøgeren har gjort gældende, at de anfægtede afgørelser er ugyldige, som følge af:

- manglende begrundelse, også henset til afgørelsens sprogligt overflødige selvmodsigende og usammenhængende karakter
- tilsidesættelsen af retten til kontradiktion samt af artikel 9 i bilag II til vedtægten
- formelle fejl, tilsidesættelse af lovgivningen og af væsentlige retsgrundsætninger

Sag anlagt den 13. april 2006 — Sundholm mod Kommissionen

(Sag F-42/06)

(2006/C 131/99)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Asa Sundholm (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 12 i Kommissionens afgørelse af 3. marts 2004 om de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43 er ulovlig.
- Annullation af afgørelsen om udfærdigelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. januar 2004 til den 31. december 2004.
- Kommissionen tilpligtes på dette tidspunkt af proceduren at betale 1 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at ændringerne af de almindelige gennemførelsesbestemmelser tilsidesætter retssikkerhedsprincippet og tjenestemandens ret til karriere, idet reglerne for bedømmelse af fortjenester er blevet ændret i løbet af bedømmelsesperioden.

Sagsøgeren har dernæst anført, at de almindelige gennemførelsesbestemmelser og begrundelsespligten er tilsidesat. Trods ændringen af sagsøgerens arbejdsopgaver og den manglende præcise og definitive fastsættelse af mål og bedømmelseskriterier blev bemærkningerne i sagsøgerens karriereudviklingsrapport nærmere bestemt overført til hendes karriereudviklingsrapport 2004, uden overholdelse af de i de almindelige gennemførelsesbestemmelser fastsatte betingelser for en sådan overførsel.

Sagsøgeren har endelig anført, at den anfægtede afgørelse er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, og at der foreligger uoverensstemmelser mellem de tildelte points og bemærkningerne.

III

(Oplysninger)

(2006/C 131/100)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 121 af 20.5.2006

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 108 af 6.5.2006

EUT C 96 af 22.4.2006

EUT C 86 af 8.4.2006

EUT C 74 af 25.3.2006

EUT C 60 af 11.3.2006

EUT C 48 af 25.2.2006

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
